

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

1945

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ

5

ΗΧΩ

ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ :

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5

ΒΣΤ 902, 15 Οκτωβρίου 1949

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δοξ. 1500

Για τούς όπλίτας > 1000

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Λι' εν έτος Δοξ. 40.000

Λι' εν μήνας > 20.000

Λι' Οργανισμούς,
Γραπτέας, Έται-
ρίας κ.τ.λ.

Συνοργασίαι αποστέλλονται εις :
Περιοδικόν

" ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ "

ΚΕΔ/Β 5

ΒΣΤ 902

Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Ο αζούραστος ασυρματιστής ύστερα από τη νίκη του Στρατού μεταδίδει διά του ασυρμάτου του τα χαρμόσυνα μηνύματα.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Από τη στιγμή που τα έρτζιανά κύματα και τα κυλινδρικά πιεστήρια είδοποιούσαν τον κόσμο ότι αι επιχειρήσεις κατά των κομμουνιστών έληξαν σε όλόκληρη την Ελλάδα, από τη στιγμή εκείνη άκριβώς άρχισε ο δεύτερος και μεγαλύτερος άγώνας που έχει να διεξαγάγη τό "Έθνος. Ο μέγάλος άγώνας του Είρηνικού μέλλοντος.

Όσο σκληρός και δύσκολος είναι ο άγώνας που γίνεται με τα πυροβόλα όπλα, με τις νάρκες και τις χειροβομβίδες, άλλο τόσο δύσκολος και σκληρός είναι κι' ο άγώνας που γίνεται με τ' αλέτρι, με τον κασμά, με τ' άξινη και με τα μπράτσα του δουλευτή. Μόνο που ένω ό ένας άγώνας είναι φριχτός κι' όλέθριος, ο άλλος είναι ώρατος κι' εύλογημένος άπ' τον Θεό.

Και θα πρέπει πολύ να κοπιάσουμε για να τον ολοκληρώσουμε. Η ύπαιθρός μας είναι κατεστραμμένη. Τα σπίτια μας βγάζουν ακόμα καπνούς από τις φλόγες που άναψαν οι λυσσασμένοι έμπρηστές των. Οι άγροί μας έχουν χρόνια να βγάλουν καρπό γιατί πέρασε πολός καιρός χωρίς κανένα χέρι να τους περιποιηθί. Άλλά πρώτα άπ' όλα χρειάζεται «ριζική ανάκαίνιση» και άναστήλωση τό παραγμένο μας πνεύμα που έχει χάσει, έδώ και μία δεκαετία την ΓΑΛΗΝΗ του.

ΓΑΛΗΝΗ! Να τί γυρεύει με λαχτάρα ο άνθρωπος της εποχής μας. Ζητάει τό φάρμακο που θα του ξαναφέρει την Ισορροπία των λογισμών του, που θα τον κάνει να ξεχάση τα όσα πέρασε. Τις έφιαλτικές νύχτες, τις «μικρές ανακρίσεις», τα παράφωνα χωνιά στις γωνίες των δρόμων, την άπειλή να σφαχτή με κουτί άπό κονσέρβα. Ο δεύτερος άγώνας μετά την Νίκη του πρώτου, είναι μέγάλος, είναι τεράστιος. Είναι ο άγώνας του ανθρώπου για τον άνθρωπο. Του είρηνικού ανθρώπου που ξέρει πρώτα άπ' όλα να σεβασθί τον έαυτό του και να φυλάξη σαν πολύτιμη κληρονομία τα όσα έμαθε άπό τον πατέρα του κι' άπ' τον πατέρα του πατέρα του.

Ο δεύτερος άγώνας θα χαρίση στις πικραμένες μανάδες ένα μικρό έστω χαμόγελο και κάποια ήθικη ίκανοποίηση για τα παιδιά τους που σφάχτηκαν. Θα μεγάλωση τα όρφανά με τον ίδιο τρόπο που θα τα μεγάλωναν οι πατεράδες των που έπεσαν σε κάποια κορυφή του Γράμμου. Θα δώση τό σύνθημα για να ξαναγεμίση ή Γη καρπούς και για να ξαναπροβάλλουν τα όμορφα λευκά χωριουδάκια μας, ήσυχα κι' εύτυχημένα.

Και πάνω άπ' όλα—κυριώτερη άποστολή του!—ο δεύτερος άγώνας θα εξασφάλιση την πονεμένη αυτή χώρα άπό κάθε νέο παρόμοιο κίνδυνο, και δεν θα έπιτρέψη ποτέ πια σε κανέναν να έπιβουλευθί την ΓΑΛΗΝΗ και την ΕΥΗΜΕΡΙΑ μερικων ανθρώπων που τίποτα άλλο δεν ζήτησαν άπό τον κόσμο έκτός άπό τό δικαίωμα ΝΑ ΖΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ!

ΗΧΩ

ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ.

Λωϊνθήρες

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

Τὸ ὄπλον μας ὡς γνωστὸν ἐδημιουργήθη καὶ ἤρχισε νὰ ὀργανώνεται μετὰ τὴν ἀ.ελευθέρωσιν. Πρὶν ὅμως σταθεροποιηθῆ ἡ βασικὴ του ὀργάνωσις, πρὶν καταστῆ δυνατὴ ἡ ἀναγκαία πλήρης καὶ πολυποίκιλος τεχνικοτακτικὴ ἐκπαίδευσίς τῶν στελεχῶν του, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νέων συστημάτων καὶ μεθόδων, ἤρχισεν ὁ ἀγὼν τοῦ Ἔθνους ἐναντίον τῶν προδοτῶν.

Καθημερινῶς ἐδημιουργοῦντο νέα Διοικήσεις καὶ νέα Μονάδες, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἄμεσον ἀνάγκην Διαβιβάσεων. Αἱ Μονάδες Διαβιβάσεων ὀργανοῦντο ἐν τάχει μὲ ἐλάχιστον προσωπικὸν καὶ ἐπλαισιοῦντο μὲ στελέχη μόνιμα ἢ ἔφεδρα ἀτελῶς ἐκπαιδευμένα. Ἦτο μία κατάστασις ἀνάγκης, διότι οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι. Ἡ ὑπὸ τὰς δυσχερεῖς αὐτὰς συνθήκας ὀργάνωσις τοῦ ὄπλου μας, αἱ συνεχεῖς καὶ ὑπερβολικαὶ ἀπαιτήσεις τοῦ ἰδιοτύπου ἀγῶνος εἰς Διαβιβάσεις, δὲν ἐπέτρεψαν τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν Σχολῶν πρὸς ἀρτίαν καὶ συστηματικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων ἀξιωματικῶν τοῦ ὄπλου καὶ τὴν συγχρονισμένην μετεκπαίδευσιν τῶν παλαιότερων. Παρὰ τὰς δυσχερεῖας ταύτας, παρ' ὅτι ἀπὸ τὰς Διαβιβάσεις ἀπαιτεῖτο πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὰς δυνατότητάς των καὶ τὴν δυναμικότητά των, χάρις εἰς τὴν ὑπεράνθρωπον καὶ φιλότιμον προσπάθειαν τῶν Ἀξιῶν καὶ ὀπλιτῶν των καὶ χάρις εἰς τὴν κτηθεῖσαν ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν πείραν, κατέστη δυνατὸν ν' ἀντεπεξέλθουν ἱκανοποιητικώτατα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Διοικήσεων καὶ νὰ συμβάλλουν ἀποδοτικώτατα εἰς τὴν αἰσίαν ἐκβασιν ἀπασῶν τῶν διεξαχθεῖσων ἐπιχειρήσεων.

Ἡ πρόοδος ὅμως τοῦ Ὀπλου μας, ἡ τελεία ὀργάνωσις του καὶ ἡ ἀξιόμαχος ἐν παντὶ καὶ πάντοτε ὑπόστασις του ἀπαιτεῖ στελέχη ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένα, ἀπαιτεῖ συνεχῆ ἐκπαίδευσιν καὶ προσαρμογὴν εἰς τὸ πάντοτε τελειοποιούμενον ὕλικόν καὶ μεθόδους ἵνα καταστῆ δυνατὴ ἡ δημιουργία ἐνιαίου δόγματος διὰ τὸ Ὀπλον μας, ἐνιαίου τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι, ἐνιαίας μεθόδου ἐκτελέσεως.

Μόνον διὰ συνεχοῦς ἐκπαιδεύσεως, διαρκοῦς μελέτης, ἀενάων προσπαθειῶν, ἐξαντλητικῆς ἐπιμονῆς θὰ κατορθώσων οἱ Ἀξιωματικοὶ τῶν Διαβιβάσεων νὰ ἀνυψώσων τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδόν των εἰς σημεῖον ὥστε νὰ εἶναι ἱκανοὶ

— Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα. —

Τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο Στρατοῦ σὲ μὴ ἐπίσημα ἀνακοίνωσή του μᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ τελευταῖοι συμμοριτες ποὺ ἀπέμειναν σὰν δείγματα ἢ μᾶλλον σὰν... θλιβερὰ ρετᾶλια, ἐνὸς παθητικοῦ «στόκ» ποὺ ἐβάρυνε τὸ Ἑλληνικὸ ἔδαφος, δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 1.800!

Αὐτοὶ εἶναι ὅτι ἀπέμεινε ἀπὸ τὸν «Δημοκρατικὸ Στρατὸ» ποὺ ξεκίνησε ἐδῶ καὶ τέσσερα χρόνια νᾶ... καταλάβῃ τὴν ἀρχὴ γιὰ νὰ ἀποδόσῃ Ἐλευθερίαν καὶ Δικαιοσύνην!! Οἱ δολοφονικῆς ἐνεργεῖες, τὸ κάψιμο τῆς ὑπαίθρου, τὸ μαρτύριο ποὺ ὑπέστη ὁ κληρὸς, τὰ παιδιὰ ποὺ ἀρπάχτηκαν γιὰ νὰ γίνων ὑπὸ τὴν καθοδήγηση ἀρχιδολοφόνων μικρὰ αἰμοβόρα θηρία, ἡ ὀρφάνια ποὺ ἀπλώθηκε στὴν Β. Ἑλλάδα, ἡ ἀτίμωση τῶν κοριτσιῶν, καὶ τὰ βασανιστήρια ποὺ τράβηξαν ὅσοι εἶχαν τὴν ἀτυχίαν νὰ πέσουν στὰ χέρια τῶν ὀρδῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. μᾶς πείθουν περὶ τῆς ποιότητος τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐλευθερίας ποὺ θὰ ἐπέβαλε ὁ Δημοκρατικὸς Στρατὸς ἂν ποτὲ εἶχαμε τὴν.. «τύχη» νὰ τὸν δοῦμε νικητὴ!

«Ἔστι Δίκης ὀφθαλμός...» ὅμως! Καὶ αὐτὸς ὁ «ὀφθαλμός» ποὺ τὰ «πανθ' ὄρα», εἶδε καὶ διέβλεψε ποῖα θὰ ἦταν ἡ τραγικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἂν δὲν κατέληγαν οἱ κλητήρες τῆς Μόσχας στὸ θλιβερὸ κατάντημα τῶν 1.800!

Τὰ καθημερινὰ σεμνὰ καὶ Λαονικὰ ἀνακοινωθέντα τοῦ Ἐπιτελείου μᾶς πληροφοροῦν περὶ τῆς τύχης τῶν ρεταλιῶν αὐτῶν. Σ' ὅσους ἔμεινε κάποιο ἴχνος λογικῆς προτιμοῦν νὰ παραδοθῶν, γιὰτὶ καταλαβαίνουν ὅτι ἡ τύχη ποὺ θὰ τοὺς περιεμένη στὰ χέρια τοῦ Φασιστικοῦ μας Στρατοῦ—ὅπως ἐπιμένουν νὰ μᾶς ἀποκαλοῦν—θὰ εἶναι ἡ μεταχείρισις ἀνθρώπων πολιτισμένων αἱ ὄχι ἐκδικητῶν—ὅπως θὰ ἔπρεπε νὰ εἶμαστε.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Κλείνουμε ἐννῆα χρόνια ἀπὸ κάποιο πρωῖνὸ τοῦ 40, ποὺ οἱ σειρήνες ἔδωσαν τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἡρωικοῦ μας δράματος. Κι' ἀπὸ τότε ἔγρασαν περίπου 4.200 πρωῖνα χωρὶς νὰ μπορέσουμε ἓνα πρωῖνὸ νὰ ξυπνήσουμε ἀνάλαφροι καὶ ἡσυχοὶ χωρὶς νὰ νοιώθουμε τὴ θύελλα πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μας σὰν Δαμόκλειο Σπαθὴ.

Ἐννῆα χρόνια ποὺ ἀγωνιζόμεσθε νὰ πείσουμε τὴν ἀνθρωπότητα ὅτι αὐτὸς ὁ ἀγὼνος καὶ φτωχὸς μας τόπος δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ πεθάνῃ! Ὅσο κι' ἂν τὸ θελήσουν, ὅσο κι' ἂν τὸ ἐπιθυμήσουν, ὅσο κι' ἂν τὸ ἐπιδώσουν. Οἱ συνεχεῖς νίκες τοῦ στρατοῦ μας καὶ τὸ ψυχικὸ σθένος τοῦ Λαοῦ μας ἀπὸ δεῖξαν μὲ τὸ τριπλὸ τῶν «ὈΧΙ» ὅτι κάθε παρόμοια προσπάθεια τῶν

— ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελ. —

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

— συνέχεια εκ της 1ης σελίδος —

να πλαισιώσουν άρτίως ώργανωμένας Μονάδας Διαβιβάσεων, δυναμένας άνέτως ν' άντεπεξέλθουν εϊς τὰς πολλαπλὰς καϊ πολυποικίλους άποστολάς καϊ άπαιτήσεις του Στρατεύματος. Αϊ Διοικήσεις άπαιτοῦν άπό τὰς Διαβιβάσεις τὸ τέλειον καϊ δικαίως, διότι άνευ Διαβιβάσεων δέν εϊναι δυνατὴ ἡ καλὴ Διοίκησις, δέν εϊναι δυνατὴ ἡ έπιτυχὴς έκβασις τῶν έπιχειρήσεων.

Διὰ νὰ έπιτευχθῆ τὸ τέλειον πρέπει ὁ Ἄξιωματικὸς τῶν Διαβιβάσεων νὰ εϊναι τέλειος καϊ νὰ εὔρισκεται εϊς τὸ ὕψος τῆς άποστολῆς του.

Ὁ Ἄξιωματικὸς τῶν Διαβιβάσεων εϊναι άξιωματικὸς τεχνικοτακτικὸς. Καϊ ὡς τοιοῦτος, ἵνα δύναται νὰ έπιβληθῆ εϊς τοὺς άξιωματικὸς τῶν άλλων ὄπλων, ἵνα ὑπολογίζεται άπό τοὺς Διοικητὰς καϊ τὰ Ἐπιτελεϊα, ἵνα άντεπεξέχρηται εϊς πᾶσαν περιστασιν καϊ εϊς οϊανδήποτε τακτικὴν κατάστασιν άποτελεσματικῶς δέον νὰ ἔχη πολυσχιδῆ μόρφωσιν.

Πρῶτον πρέπει νὰ εϊναι ἄριστα τεχνικῶς κατηρητισμένος, τέλειος γνώστης τῶν μηχανημάτων μετὰ τὰ ὁποῖα εϊναι έφωδιασμένα αϊ μονάδες του Στρατεύματος, τῆς χρησιμοποίησέως των καϊ τῆς ὑφ' οϊασδήποτε συνθήκας άποδόσεώς των ὡς καϊ τῆς ὀργανώσεως τῶν συστημάτων τηλεπικοινωνιῶν.

Δεύτερον πρέπει νὰ εϊναι πλήρως τακτικῶς μορφωμένος, τούτέστιν νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὸν τρόπον του μάχεσθαι τῶν άλλων Ὀπλων ὡς καϊ τὴν ὀργάνωσιν αὐτῶν.

Τρίτον πρέπει νὰ ἔχη έπιτελικὴν μόρφωσιν, εϊς τρόπον ὡστε νὰ δύναται άνέτως νὰ συνεργάζεται μετὰ τῶν Ἐπιτελειῶν, μετ' ὧ ὡς εκ τῆς ὑπηρεσίας του εϊτε ὡς άξιωματικὸς Μονάδος Διαβιβάσεων, εϊτε ὡς Ἐπιτελῆς Διοικήσεων Διαβιβάσεων εὔρισκεται εϊς συνεχῆ έπαφήν.

Εκ παραλλήλου δέον νὰ εϊναι ἄριστος Διοικητὴς καϊ εἰτι ἐπὶ πλέον νὰ ἔχη γενικὴν μόρφωσιν οὔτως ὡστε νὰ δύναται νὰ πρόσφέρῃ ὑπηρεσίας καϊ εϊς γενικὰς θέσεις εκ του Ὀπλου του.

Ἐκ τῶν άνωτέρω έκτεθέντων συνοπτικῶς καταφαίνεται ποῖα προσπάθεια πρέπει νὰ καταβληθῆ καϊ συνεχῶς νὰ καταβάλληται πρὸς δημιουργίαν στελεχῶν Διαβιβάσεων μετὸσον πολυσχιδῆ προσόντα.

"Ἡδη, έλπίζομεν, μετὴν πάταξιν τῆς άνταρσίας, τὴν ὡς εκ τούτου μερικὴν ελάττωσιν τῶν άπαιτήσεων καϊ τὴν σχετικὴν έπάρκειαν του προσωπικοῦ, ὅτι θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ έντατικωτέρα προσπάθεια διὰ τὴν πλήρη εκπαίδευσιν καϊ μετεκπαίδευσιν τῶν άξιωματικῶν Διαβιβάσεων καϊ θὰ δοθῆ καιρὸς ὅπως άποκτήσουν ἰὰς τεχνικὰς καϊ τακτικὰς γνώσεις εκείνας, αἵτινες εϊναι άπαραίτητοι πρὸς εξύψωσιν του μορφωτικοῦ των έπιπέδου καϊ δημιουργίαν συνεπῶς στελεχῶν άξίαν τῆς ὑψηλῆς άποστολῆς των.

Σ. Κ.

 Λεωνίδης

— συνέχεια εκ της 1ης σελ. —

έχθρῶν μας θὰ ἦταν μάταια. Τὸ άποδείξαμε μετὸν πιὸ πειστικὸν τρόπον. Ἡ «Ἡγὼ τῶν Διαβιβάσεων» στὸ έπόμενον φύλλο θὰ εκδοθῆ πανηγυρικῶς μετὴν ἡξήμενον αριθμὸν σελίδων καϊ πλουσιωτάτη ὕλη διὰ νὰ τιμῆσῃ τὴν πιὸ ὀραία επέτειον τῆς Ἱστορίας μας.

Η 12^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἡ αὔγῃ τῆς 12^{ης} Ὀκτωβρίου του 1944 εἶχε βρῆ τὴν Ἀθῆνα λυτρωμένη άπό τὴν Γερμανικὴν μπότα κ' άπό τὸν κίνδυνον του Γκεσταπὴν. Ἐφέτος κλεισαμετὴν μίαν πενταετία άπο τὴν άπελευθέρωσιν τῶν Ἀθηνῶν. Ἀξέχαστη επέτειος! Ὑστερα άπό τὴν τετραχρονη Κατοχὴν που ἄφησε πίσω τῆς έρήμωσιν, νεκροὺς καϊ θλίψη, ἡ Ἑλληνικὴ πρωτεύουσα χαϊρότανε πᾶν τὸν ἱερὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως στολισμένο μονάχα άπό τὴν γαλανόλευκὴν καϊ άμόλυτον άπό τὴν εφιαλτικὴν σβάστικα... Ὁ Λαὸς ζητοῦσε νὰ χωρέσῃ στὰ πνευμόνια ὅσο μοροῦσε πιότερο καθαρὸν αέρα ελευθερίας. Τὸν ελεύθερον αέρα που ἡ τετραχρονη στέρησις του δέν στάθηκε άρκητὴ νὰ μᾶς πείσῃ γιὰ τὴν άπέραντη αξία του... Ὑστερα άπό 52 μέρες ἡ Ἀθῆνα γνώριζε τὸ δεύτερον καϊ τρομερώτερον μαρτύριον τῆς άπό τὸν ἄλλο τὸν πιὸ λυσσασμένο έχθρὸν τῆς, τὸν κομμουνιστὴν που ἤθελε νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν καταστροφήν. Τὰ άποτελέσματα τῆς Δεκεμβριανῆς άποπειρας εϊναι ὅμως πᾶν γνωστά...

Στὴς 12 Ὀκτωβρίου του 1949 ἡ Ἀθῆνα γιόρτασε τὴν επέτειον τῆς άπελευθερώσεώς της. Μιὰ επέτειον που γιὰ τὸν καθένα που εἰνοιωσε τὸν βραχνὰ τῆς Κατοχῆς εχει τεράστια σημασία.

ΜΕ ΤΟ ΚΑΛΟ...

Μέσα άπό τὰ βάρη τῆς καρδιάς μας εὑχόμεστε γιὰ μιὰ άκόμη φορὰ στοὺς αξεγάστους συναδέλφους που ἀπολύθησαν στὴν άρχὴ του μηνός, κατόπιν τῆς τελευταίας διαταγῆς του Γ.Ε.Σ., καλὸν καταυδῖο...

Θὰ μᾶς μείνουν γιὰ πάντα αξέχαστοι οἱ ἀγαπημένοι συναδέλφοι... Ἡ ψυχικὴ τους εὐγένεια, ἡ άνωτερότητα τῆς μορφῆς των καϊ ἡ ὀλοκληρωτικὴ των ἀφασίωσις στὸν άγῶνα σ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς θητείας των άποτελοῦν ζωντανὰ παραδείγματα γιὰ τοὺς νεαροὺς στρατιῶτες τῶν κλάσεων που ἀκολουθοῦν.

Οἱ προσφιλεῖς των μορφῆς θὰ μείνουν χαραχμένες στὴ θύμησή μας καϊ οἱ εὐχές μας γιὰ μιὰ λαμπρὰ σταδιοδρομία θὰ τοὺς συντροφεοῦν αἰῶνια...

Τσάκισι στο παντελόνι. *Σακκάκι μακρύ. Πουκάμισο μεταξωτό. Γραβάτα Νιαγάρας. Παπούτσια κρέπ. Έγώ δὲν εἶμαι ἄνθρωπος εἶμαι φιγουρίνι.

Καμαρώνω σὰν παγῶνι πὺν κάνει ἀνοιξιὰτικὴ ἐρωτικὴ ἐπίδειξι τῶν φτερῶν του.

Καὶ μὲ τὸ δίκιο μου δηλαδή. Ἐπὸ τὸν καιρὸ πὺν ἔκανε σεφτὲ ὁ πόλεμος, δὲν εἶχα φορέσει καινούργιο ρούχο. Ὅλο κάτι παλιὰ, κάτι τσελβόλε, κάτι Οὐν-ρες καὶ ἀποφόρια.

Ἐδέησε νὰ καλέση ὁ Πανάγαθος εἰς τοὺς κόλπους του τὴν θείαν μου τὴν Κανέλλω—Θεὸς χωρέστην—νὰ μ’ ἀφήσῃ κάτι λιρίτσες πὺν τις ἔκρουβε ἢ εὐλογημένη—Θεὸς χωρέστην—καὶ νὰ καταφέρω ἐπὶ τέλος κ’ ἐγὼ νὰ ντυθῶ τῆς ἀνθρωπιᾶς.

Οἱ φίλοι κ’ οἱ γνωστοὶ ἀνοίγανε ἕνα στόμα τόσο :

—Πῶς ἔγινες ἔτσι ρὲ Μηνᾶ! Ἄλλος ἄνθρωπος!

Κι’ ὁ Μηνᾶς, ἐγὼ δηλαδή, ἔπαιρνε ἕνα ὕφος σπουδαῖο καὶ χαμογελοῦσε ἀπὸ τὸ ἀπαστράπτον μεταίτιον τῆς φορεσιᾶς του.

—Ἄμ’ τί σᾶς πέρασε ;

Κι’ ἀλήθεια, τί τοὺς πέρασε ; Θέλεις τὸ κοστοῦμι θέλεις οἱ δώδεκα λιρίτσες πὺν εἶχανε περισσέψει, μοῦ δῖναν ἕναν θάρρος, μὰ ἕνα θάρρος ! Δὲν ἤμουν πιά ὁ Μηνᾶς ἐγὼ. Ἐκεῖνος ὁ μισοκακόμοιρος καὶ ταπεινὸς ἀνθρωπᾶκος, πὺν χαμογελοῦσε ὑποτακτικὰ πὺν ἔκανε τὸν ὑπηρετὴ τῆς παρέας γιατί δὲν εἶχε νὰ τσοντάρῃ στὸ ρεφενέ. Ἐκεῖνο τὸ τιποτένιο δὲν πὺν δεχότανε ὅλα τὰ πειράγματα τῶν ἄλλων πὺν κάνανε τὸν ἔξυπνο. Ἦμουν ὁ κύριος Μηνᾶς ! Ἡ τσάκισι τοῦ παντελονιοῦ μου ἐνέπνεε τὸν σεβασμὸ. Τὸ μεταξωτὸ μου πουκάμισο ἀνοίγε φαρδεῖς τίς λεωφόρους τοῦ μέλλοντος. Ἐβλεπα τοὺς ἄλλους σὰν ἴσος πρὸς ἴσους. Κατακαυμένη θεία Κανέλλω—Θεὸς χωρέστη. Καὶ τὸ κυριώτερο : Κάτω ἀπὸ τὸ μεταξωτὸ μου πουκάμισο εἶχε μιὰ καρδιά, κ’ αὐτὴ ἢ καρδιά ἄρχισε νὰ διεκδικῆ δικαιώματα.

Ὡς τώρα ἔβλεπα τὰ κορίτσια μὲ ὑποῦλο μάτι, ἢ περιβολὴ μου δὲν μ’ ἄφηνε νὰ σηκώσω βλέμμα. Καὶ περνάγαν ἀπὸ μπροστά μου κάτι μπαμποῦνια καὶ κάτι μελανούρια, νὰ χάνης τὸν μπουσούλα. Καμμιὰ δὲν μὲ πρόσεχε. Τώρα τὸ κρέπ παπούτσι, ἔκανε θόρυβο μὲ τὸν σιωπηλὸ του τρόπο πὺν ὅλα τὰ ματάκια τῶν κοριτσιῶν καρφωνόνταν ἀπάνω μου. Πολλὲς φορὲς ὑπῆρχανε καὶ γελάκια. Κάτι γελάκια σὰν γαλάζιο κομμάτι σὲ συννεφιασμένη ἐπιφάνεια τούρα-νοῦ. Καὶ χαμογελοῦσα κ’ ἐγὼ κ’ ἔλεγα μέσα μου : Νὰ μοῦ ζήσης, θεία Κανέλλω» Θεὸς χωρέστη.

Τὴν γυναῖκα τῆς καρδιᾶς μου τὴν βρῆκα ξαφνικὰ. Ἦτανε κολλημένη στὸν τοῖχο καὶ βαμμένη μπλέ. Εἶχε ἀπὸ κάτω καὶ γράμματα : «Λολὼ Ρουμπίνη».

Καθόμουν καὶ τὴν κῦτταξα σὰ χαζός.

Ὁ Λάμπης πέρασε δίπλα μου.

—Τί κῦττᾶς ;

—!!!

—Ἄ, δὲν τὴν ξέρεις : Εἶναι ἢ Ρουμπίνη. Ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ μουσικοῦ θεάτρου.

—Γι’ αὐτὸ τὴν κολλήσανε στὸν τοῖχο ;

—Εἶν’ ἢ ρεζλάμα τῆς. Ἄλλὰ δὲν θέλεις νὰ τὴν γνωρίσης ; Ἐλα νὰ σοῦ τὴν συστήσω. Τὴν ξέρω καλά.

Καὶ γνωρίστηκα μὲ τὴ Λολὼ σ’ ἕνα τούρικο σαλονάκι τοῦ σπητιοῦ τῆς, καὶ ἤπιαμε κουαντῶ καὶ μοῦ γέλασε χαριτωμένα

—Τί δουλειὰ κάνετε κύριε Μηνᾶ ;

—Βιομήχανος.

—Μὲ κῦτταξε ἔξεταστικά.

—Ἐνδιαφέρον...Ποῦν ἔνδιαφέρον...

Τὸ ἴδιο βράδν ἔστειλα λουλούδια.

Τὸ ἄλλο ἀγόρασα ἕνα ρολογάκι Ἐλβετικὸ, λίρες τέσσερις παρακαλῶ, ἀπὸ τίς λίρες τῆς θείας Κανέλλως—Θεὸς χωρέστη—τὸ τρίτο χάλασα ἐφτά γιὰ νὰ τῆς πᾶρω ἕνα ὕφασμα σιρέ, πὺν θὰ τὸ φοροῦσε στὴν καινούργια τῆς ἐπιθεώρησι. Τὸ τέταρτο ἤμουν κατὰ καὶ ψύχραμος.

—Ἄκουσε, εἶπα τοῦ Λάμπη, μοῦφαγε δώδεκα λίρες. Γιὰ τρία χαμόγελα τὸ βρισκω πολὺ ἀκρῆφια.

—Ἐχεις ἄλλα ;

—Ὅχι.

—Τότε βάστα.

—Τί λές ; Ἐγὼ χτυπιέμαι ἀπὸ ἔρωτα.

Καὶ τί νὰ σοῦ κάνω ἐγὼ !

—Θὰ πᾶς νὰ τὴν βρῆς. Θὰ τῆς πῆς ὅτι εἶμαι ρομαντικός. Θὰ τῆς πῆς ὅτι θέλω νὰ τὴν ἀγαπήσω πρῶτα καὶ νὰ τὴν παντρευθῶ ὕστερα. Θὰ τῆς πῆς ὅτι τὸ ἐργοστάσιό μου θὰ γίνῃ δικό της ἂν καταλάβω ὅτι μ’ ἀγάπησε ἀληθινὰ. Ὅλο τὸ ἐργοστάσιο.

—Ποῦ ἐργοστάσιο ;

Πρῶτῃ φορᾶ λοιπὸν ἀνακάλυψα ὅτι δὲν ἔχω ἐργοστάσιο. Ὁ Λάμπης ὅμως ἔκανε τὴν δουλειὰ του μὰ χαρὰ. Γύρισε σὲ μιὰ ὥρα.

—Ἀῦριο στις πέντε θὰ σὲ περιμένῃ στὸ Πάρκο. Στὸ ἄγαλμα.

Ὁλητὴ νύχτα δὲν ἔκλεισα μάτι. Γιὰ νᾶμαι καλοξυρισμένος ἔβγαλα τὰ γένια μου ἕνα ἕνα μὲ τὸ τσιμπιδάκι τῶν φρυδιῶν. Ἐκάνα καὶ σχέδια. Θὰ μ’ ἀγαποῦσε, θὰ τὴν ἀγαποῦσα, θὰ παντρευόμαστε, ἢ Λολὼ θὰ δούλευε ἐγὼ θὰ εἰσέπραττα, ζωὴ χαρισμένη.

Ὡ ρέ, τί κάνανε οἱ λίρες τῆς θείας Κανέλλως—Θεὸς χωρέστην !

Ἄπὸ τῆς τέσσερης ἤμουν στὸ πόστο μου. Ἐκανε καὶ μιὰ ζέστη ! Πετᾶχτηκα ἀπέναντι στὸ καφενεῖο καὶ κοπάνισα δυὸ παγωμένες λεμονάδες. Στὶς πέντε παρὰ πέντε ἢ ἐνόχλησις γίνηκε ἀνάγκη. Στὶς πέντε ἔβλεπα τὴ Λολὼ νὰ ἔρχετ’ ἀπὸ μακριὰ καὶ ἴδρανα. Ἡ ἀνάγκη εἶχε γίνῃ ἀγωνία. Κι’ ἢ Λολὼ πλησίαζε, κ’ ἢ ἀγωνία ἔφτανε στὸ ξέσπασμα καὶ μὲ τὸ «καλημέρα» πὺν μοῦτε γελαστή... Λογοκρισία.

Κι’ ἔμεινα μόνος κ’ ἔρημος καὶ κάτι χειρότερο, καὶ δὲν εἶχα λεφτὰ οὔτε γιὰ νὰ στεῖλω τὸ παντελόνι μου στὸ καθαριστήριο, γιατί βλέπεις τελειώσανε οἱ λίρες τῆς κακομοίρας τῆς θείας Κανέλλως. Ἄς τὸ διάβολο κ’ αὐτὴ !

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΦΟΡΟΣ

Οι Διαβιβάσεις στην Αρχαία Ελλάδα του ΔΕΗ. Β. ΣΦΥΡΟΦΕΡΑ και τὸ Βυζάντιο

Β' ΟΠΤΙΚΗ ΣΗΜΑΤΟΔΟΣΙΑ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Τὰ ἀπέραντα μέτωπα τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, πού ἀπλωνόταν ἀπὸ τὸ Δουναβί ὡς βαθειὰ στὴν Ἀσία, ἀντιμετώπιζαν συχνὰ τὶς ἐπιδρομὲς ποικιλογύμων λαῶν, πού μὲ πολυάριθμες στρατιῆς ἐρχόταν γιὰ νὰ ἀποσπάσουν πλοῦσια ἐδάφη ἢ νὰ λεηλατήσουν εὐφορές περιοχές. Τόσο τὰ βόρεια, ὅσο καὶ τ' ἀνατολικά σύνορα ὑπῆρξαν τὰ θέατρα τῶν πῶ τρωερῶν συγκρούσεων πού εἶχε δῆ ὡς τότε ὁ κόσμος.

Οἱ Ἄραροι, οἱ Ἀραβες, οἱ Πέρσες, οἱ Σλάβοι, οἱ Τοῦρκοι, ἀποτελοῦσαν μὲ τὸν καταθλιπτικὸ ὄγκο τῶν στρατευμάτων τους μιά διαρκῆ ἀπειλὴ γιὰ τὶς ἀκρατεῖς περιοχὲς καὶ γιὰ τὴν πρωτεύουσα ἀδόμη τοῦ Κράτους.

Καὶ χρειάζονταν ἐξαιρετικὴ στρατιωτικὴ ὀργάνωση, χρειάζονταν ἀκρίτες* ἄφοβοι, χρειάζονταν μιά πολυμηχανη διπλωματία γιὰ νὰ σταματᾷ κάθε φορὰ ἡ ὀρητικὴ θύελλα τῶν βαρβάρων καὶ νὰ συντριβῆται μπροστὰ στὰ τεῖχη τῶν ἀκραίων ἐπαρχιῶν, μπροστὰ στὰ τεῖχη τοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἡ ἔκτασις τῶν συνόρων ἀπαιτοῦσε πολὺ στρατὸ καὶ ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν Κων/πολὴ καθιστοῦσε ἀπαραίτητη μιά ἄριτα ὀργανωμένη ὑπηρεσία ἐπικοινωνίας, ὥστε νὰ φθάνουν ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορώτερα οἱ πληροφορίες ἀπὸ τὰ ἀκριτικά φυλάκια στὸ κέντρο καὶ νὰ λαμβάνονται ἀμέσως τὰ μέτρα γιὰ τὴν ἐξουδετέρωση τοῦ κινδύνου.

Οἱ Βυζαντινοὶ ἱστορικοὶ καὶ χρονολόγοι μᾶς ἀφῆσαν ἀρκετὲς πληροφορίες γιὰ τὴ στρατιωτικὴ ὀργάνωσις τῆς αὐτοκρατορίας καὶ σήμερα, συγκελῶντας προηγουμένον σημείωμά μας, θὰ σταχυολογήσουμε μερικὲς καὶ θὰ δοῦμε πῶς ἦταν ὀργανωμένους οἱ ἐπικοινωνίες στὸ Βυζάντιο.

Ὁ Βυζαντινὸς πολιτισμὸς, στὸν τομέα τῶν ἐπικοινωνιῶν, δὲν ἔχει νὰ μᾶς δεῖξῃ πρόοδο ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα. Ὅπως καὶ στὰ παλιότερα χρόνια, ἔτσι καὶ τώρα, μοναδικὸς σχεδὸν τρόπος γιὰ νὰ διαβιβάζονται πληροφορίες εἶχαν μόνον οἱ φωτιές, πού μὲ τὴ λαμπρὴ τους τὴ νύχτα καὶ μὲ τὸν καπνὸ τὴν ἡμέρα εἶδειζαν τὶς ἐπιδρομὲς τῶν ἐχθρῶν.

Στὶς κορφές τῶν βουνῶν καὶ τῶν λόφων ἦταν ἐγκατεστημένοι οἱ ὀπτικοὶ σταθμοί, πού εἶχαν, γενικά, τὸ ὄνομα πυρσοί, φανοί ἢ λαμπάδες ἢ «καμινοβιγλία» καθὼς τοὺς ὀνομάζει ὁ αὐτοκράτορας Νικηφόρος Φωκάς, στὴν πραγματεία του «Περὶ παραδρομῆς πολέμου».

Στὸ ἔργο τοῦ Κωνσταντίνου Πορφυρογεννίτου «Ἐκθεσις περὶ τῆς Βασιλείου Τάξεως» ἀναφέρονται ὅλοι οἱ σταθμοὶ πού ἔβησαν ὀπτικά τὰ σύνορα τῆς Κιλικίας μὲ τὴν Κωνσταντινούπολη. Μόλις ἐκδηλωνόταν ἀραβικὴ ἐπιδρομὴ «εὐθέως τὸ κάστρον τὸ λεγόμενον Λούλον, ἐν περιόπτῳ προσκειμένον ἐξῆπτε φανούς» καὶ τὰ σήματα ἰαπαίριαν ἀδοχολοκὶ σταθμοὶ πού βρισκόνταν στὸς ὄρους Ἀργαίον, στοὺς λόφους τοῦ Ἰσάμου, τοῦ Αἰγίλου, στὸ Δορύλαμο, στὸν Ὀλυμπο τῆς Βιθυνίας, ὥσπου ἀπὸ τὸν κόλπο τῆς Νικομηδείας φθάνανε στὸ βουνὸ τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη.

Εἰδικευμένοι στρατιῶτες οἱ «διατάριοι» ἀνορθοῦσαν στὸ φάρο τῶν ἀνακτόρων γιὰ νὰ παίρνουν τὰ φωτεινὰ σήματα ἀπὸ τὸν τελευταῖο ὀπτικὸ σταθμὸ τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου καὶ νὰ τὰ ἀνακινῶνουν στοὺς ἀποδέκτες. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ δὲν χρειάζονταν περισσότερο ἀπὸ μιά ὥρα, καθὼς μᾶς λένε οἱ σύγχρονοι συγγραφεῖς

γιὰ νὰ φθάσουν οἱ πληροφορίες ἀπὸ τὴν Κιλικία στὴν πρωτεύουσα.

*Αναφέρεται στὴ Βυζαντινὴ ἐποχὴ γιὰ τελειοποίησι τῆς ὀπτικῆς τηλεγραφίας πού ἀποδίδεται στὸν Λέοντα τὸν Μαθηματικὸ (9ος αἰ.) γιὰ τὴν ὁποία ὁ Ψευδοσυμεὼν στὸ χρονικὸ του μᾶς δίνει μερικὲς σχετικὲς πληροφορίες. Κατασκεύασε δύο ὄρολόγια, ἀκριβῶς ὅμοια, πού ἐργάζονταν ταυτόχρονα, δείχνοντας καὶ τὰ δύο τὴν ἴδια ὥρα. Ἀντίστοιχα πρὸς τὶς ὥρες εἶχαν σημειωθῆ δώδεκα ἐνδεχόμενα περιστασιακά τῶν ἀραβικῶν πολέμων. Τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο ὄρολόγια ἦταν στὰ σύνορα τῆς Κιλικίας καὶ τὸ ἄλλο στὴν Κωνσταντινούπολη. Μὲ φωτεινὰ σήματα πού ἔστελνε ὁ διοικητὴς τοῦ κάστρου τοῦ Λούλου, μπορούσε νὰ μάθῃ ὁ αὐτοκράτορας ὄχι μόνον ἂν ἐγίνε ἐπιδρομὴ, ἀλλὰ καὶ ποιά ὥρα ἀκριβῶς ἐγίνε. Τὰ ὄρολόγια αὐτά, τὰ «ὠρονόμα», τὰ κατασκεύασε ὁ Λέων, γιὰ νὰ τὰ δωρῆσῃ στὸν βασιλεῖα Θεόφιλο, τὸν πατέρα τοῦ Μιχαῖλ. Ὁ Κωνσταντῖνος Μανασῆς (11ος αἰ.) μᾶς λέει γι' αὐτά :

Ὁ μυριοπαθέστατος ἐν φιλοσόφοις Λέων, τῷ φιλοκάλῳ βασιλεῖ, τῷ Μιχαῖλ γενέτῃ ἐξάσιον ἠργάσατο σκεῦος ὠρονομίου δι' οὗ παρείχε καθορᾶν τῷ βασιλεῖ καθ' ὥραν ἐν μέσοις διατριβῶνι τοῖς βασιλείοις οἴκοις εἶ πον τελείται τι καινὸν ἐν Ἀραβίαι, ἐν Σύροις.

Οἱ Βυζαντινοὶ προσθέτουν ἀκόμη, ὅτι τὸ μηχανήμα αὐτὸ τὸ κατέστρεψε ὁ Μιχαῖλ Γ', γιὰτὶ μιά μέρα πού στὸν ἱππόδρομο ἀγωνιζόταν καὶ ὁ ἴδιος, μεταδόθηκε μὲσω τοῦ ὠρονομίου μιά ἀνησυχητικὴ εἰδήσις πού προκάλεσε τὸν πανικὸ τῶν θεατῶν καὶ ματαίωσε τοὺς ἀγῶνες.

Ἡ ὑπαρξὴ ὅμως καὶ ἡ λειτουργία τοῦ ὄργανου αὐτοῦ ἀμφισβητεῖται ἀπὸ νεώτερους ἱστορικοὺς. Φαίνεται πιθανώτερον ὅτι ὁ Λέων ἐπέτυχε κάποια τελειοποίησι στὴν ὀπτικὴ σηματοδοσία, ἀνάλογη μὲ τὴν τελειοποίησι τοῦ Πολυζέου καὶ οἱ Βυζαντινοὶ δημιούργησαν γύρω ἀπ' αὐτὴν ὀλόκληρο θρύλλο. Ὅσο γιὰ τὴν καταστροφὴ του ἀπὸ τὸν Μιχαῖλ, ὑπάρχουν ἐπίσης πολλὲς ἀντιρρήσεις. Πραγματικά, στὰ χρόνια του διακόπηκε ἡ ὀπτικὴ ἐπικοινωνία μὲ τὰ σύνορα, ὕστερα ἀπὸ διαταγὴ του. Ἄλλὰ πρόκειται, ἄραγε, γιὰ διακοπὴ πού ὀφείλεται στὴν καταστροφὴ τοῦ «μηχανήματος» αὐτοῦ ἢ γιὰ διακοπὴ γιὰ ἄλλους λόγους;

* *

Οἱ φρουροὶ τῶν φυλακίων πού παρακολουθοῦσαν καὶ ἀναμετέδιδαν τὰ φωτεινὰ σήματα ὀνομάζονταν «καμινοβιγλάτορες». Ἐπρεπε νὰ διαλέγωνται ἀπὸ τοὺς πῶ ἀνδρείους «ὡς μὴ φόβῳ τῶν ἐχθρῶν, πρὸ καιροῦ φεύγοντας καταλιμπάνειν τὸ διὰ πυρός καὶ καπνοῦ καταμηνύειν τὴν τῶν ἐχθρῶν ἔφοδον».

Ἐπρεπε ἀκόμη νὰ ἐκτελοῦν τὸ καθῆκον τους εὐσυνείδητα, πράγμα πού φαίνεται ὅτι δὲν συνέβαινε πάντοτε, ἂν καὶ ὁ μισθὸς τους δὲν ἦταν καθόλου εὐκαταφρόνητος. Οἱ ἀμέλειες τῶν «καμινοβιγλατόρων» ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ τὰ τεχνάσματα τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τὸ ἄλλο ἐγίναν πολλὲς φορές αἰτία καταστροφῶν. Ἀλλὰ, γενικά, τὸ σύστημα τῶν πυρῶν, ἔστωσε σὲ ἀρκετὲς περιπτώσεις τοῦ παραμεθορίου πληθυσμοῦ.

Παράλληλα μὲ τὴν ὀπτικὴ σηματοδοσία, γιὰ τὴν μεταβίβασις πληροφοριῶν ἐχρησιμοποιούντο καὶ ἀγγελιοφόροι, ἔφιπποι ἢ πεζοί, γιὰ τοὺς ὁποίους θὰ μιλήσουμε σὲ προσεχῆς σημείωμά μας.

Η ΕΞΙΘΉΤΗΜΗ ΜΕ ΕΙΩΛΙΑ ΛΟΓΙΕΙ...

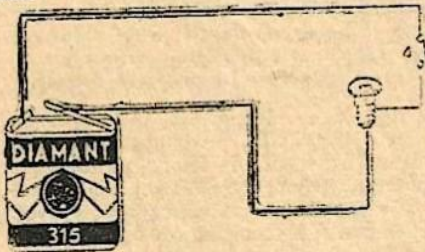
Φ. Φ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ...

50N Από την εποχή που άρχισαν τις προσπάθειες για την Τηλεόραση, δοκιμάσανε ένα σωρό συστήματα εικονοληπτών, μηχανικά ή ηλεκτρικά, με μικρότερη ή μεγαλύτερη απόδοση το καθένα, για να καταλήξουν στο εικονοσκόπιο του Ρώσου Zworykin, στον εικονοαναλυτή του 'Αμερικανού Farnswreth, και στο νεώτατο 'Ορθεικόν (Orthikon). Και οι τρεις αυτοί εικονολήπτες είναι τελειώς ηλεκτρικοί. Τα μηχανικά συστήματα γρήγορα κατέθεσαν τα όπλα, επειδή παρουσίαζαν μεγάλη αδράνεια.

'Ο τηλεορατικός δέκτης είναι ένας δέκτης σαν το ραδιόφωνο, που για τη σύνθεση της εικόνας χρησιμοποιεί τον καθολικό σωλήνα, ενώ για την αναπαραγωγή του ήχου, που συνοδεύει την τηλεορατική έκπομπή, το συνειθισμένο megάφωνο.

'Ο καθοδικός, όμως, σωλήνας δε χρησιμεύει μό-

Σχ. 1

νάχα για να μās παρουσιάξει στο δέκτη τις εικόνες, αλλά αποτελεί τμήμα και των εικονοληπτών.

Είναι αυ-

τός, που, αφού αναλυθή από τον εικονολήπτη ή εικόνα σε σημεία, θα βοηθήσει, ώστε όλα αυτά τα σημεία, να σταλούν ένα προς ένα, με μορφή ρευματικών κρούσεων στον τηλεορατικό πομπό, για να εκπεμφθούν απ' αυτόν με μορφή ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων.

Είναι σωστότερο λοιπόν ν' αρχίσουμε από τον καθοδικό σωλήνα την εξέταση της βασικής λειτουργίας των μηχανημάτων που χρησιμοποιούμε στην τηλεόραση.

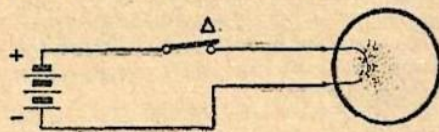
Ο ΚΑΘΟΔΙΚΟΣ ΣΩΛΗΝΑΣ

Το ηλεκτρικό φαναράκι

Το ηλεκτρικό φαναράκι της τσέπης, το ξέρουμε βέβαια όλοι.

Τι το απλούστερο; Μια ηλεκτρική πηγή (σχ. 1), δυο σωματάκια, ένα κουμπι και μια λαμπίτσα, άδεια από αέρα, με ένα μεταλλικό νήμα μέσα. Πατάς το κουμπι: 'Ανάβει η λάμπα. 'Αφίνεις το κουμπι: Σβύνει η λάμπα. 'Ετσι δέν είναι; Και βέβαια, 'ετσι είναι.

'Εμείς, όμως, που ξέρουμε λίγη 'Ηλεκτρολογία, μπορούμε να εκφράσουμε καλύτερα τη λειτουργία του φαναριού της τσέπης. 'Η ηλεκτρική στήλη (σχ. 2) μās δίνει μια τάση 4,2 βόλτ. 'Η λάμπα ενώνεται στη στήλη με δυο άγωγούς. 'Ετσι σχηματίζεται ένα ηλεκτρικό κύκλωμα, που ανοίγει και κλείνει μ' ένα διακόπτη Δ. 'Όταν ο διακόπτης Δ. είναι κλειστός, η τάση της πηγής δημιουργεί στο κύκλωμα ένα ρεύμα. Το ρεύμα, διαρρέοντας και το λεπτό νήμα της λαμπίτσας, το θερμαίνει και 'ετσι αυτό φωτίζει. 'Αν δέν προνοούσαμε να βάλουμε

Σχ. 2

το διακόπτη, το κύκλωμα θα διαρρέονταν συνεχώς από ρεύμα, ή

λάμπα θα φωτίζε διαρκώς και η ηλεκτρική στήλη θα άδειαζε. Χάρη στο διακόπτη είναι πιά στο χέρι μας τότε θα περάσει το ρεύμα από το νήμα της λάμπας και τότε δέν θα περάσει.

Το νήμα λέγεται και ηλεκτροόδιο και η λάμπα μας μπορεί να ονομαστή λάμπα με ένα ηλεκτροόδιο.

ΗΛΕΚΤΡΩΝΙΑ, ΠΡΩΤΟΝΙΑ, ΝΕΤΡΟΝΙΑ

Πόσο άτελη όμως είναι τα μάτια μας! Αυτά τα καυμένα μπορούν και βλέπουν ώρισμα μόνο πράματα απ' όσα γίνονται γύρω μας. Μήπως και τ' αυτιά μας αντιλαμβάνονται όλους τους ήχους που τα προσβάλλουν; 'Αν λοιπόν τα μάτια μας ήταν ικανά να δούν και τα άορατα, θα βλέπαν γύρω από το νήμα της λάμπας ένα όλοκληρο μελίσσι από κάτι μικροπαραματάκια να στροβιλίζονται και να μυρμηγκιάζουν (σχ. 2), ένα σύνολο από άπειροελάχιστα σωματίδια σε άκατάπαυστη κίνηση και σε τεράστιες, σχετικά με τα μεγέθη τους, άποστάσεις μεταξύ τους.

Μόλις λοιπόν το νήμα πυρακτωθή από το πέρασμα του ρεύματος, βγαίνουν από μέσα του αυτά τα σωματίδια και σχηματίζουν γύρω του ένα σύννεφο, γιατί δέν υπάρχει καμιά άλλη δύναμη να τα τραβά προς ώρισμένη κατεύθυνση. 'Ανοίγουμε τον διακόπτη; Το ρεύμα δέν περνά από το νήμα, αυτό κρυώνει, εξαφανίζεται άρα και το σύννεφο.

Αυτά τα άπειροελάχιστα σωματίδια, που βγαίνουν από το ζεσταμένο νήμα, δέν είναι τίποτ' άλλο, παρά τα περίφημα ηλεκτρόνια με τα όποια μās παραγέμισαν το κέφαλι, τώρα τελευταία, οι έφημερίδες και τα περιοδικά. Θέλετε βόμβα άτόμου, θέλετε ραντάο, θέλετε τηλεόραση, παντού αυτά. Και στις μοντέρνες ποντικοπαγίδες ακόμη! Παντού, μα παν-

1. Στην 'Αμερική, τη χώρα των θαυμάτων, κατασκευάζουν τώρα και ηλεκτρονικές ποντικοπαγίδες.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΟΦΥΗΣ ΘΕΩΡΙΑ ΜΟΥ

Του κ. ΕΥΑΓ. ΠΑΠΟΥΤΣΗ

του, ηλεκτρόνια. Μήπως, όμως, είναι ψέμματα ;

Σύμφωνα με τις νεότερες αντιλήψεις των Φυσικών Επιστημών, όλα σ' αυτό τον κόσμο αποτελούνται από τρία πράγματα. Ένα απ' αυτά τα τρία είναι τα πρωτόνια και τα νετρόνια, για τα οποία ακούσαμε επίσης να γίνεται λόγος. Τα πρωτόνια και τα νετρόνια μαζί αποτελούν τον πυρήνα των ατόμων. Γύρω από τον πυρήνα τριγυρίζουν τα ηλεκτρόνια, όπως οι πλανήτες γύρω από τον ήλιο. Ο πυρήνας αποτελεί κι την υλική μάζα κάθε ατόμου.

Τα άτομα του Δημόζιου δεν είναι πιά άτομα, αλλά το καθένα απ' αυτά αποτελεί, όπως είπαμε παραπάνω, κόσμον ολόκληρο από πρωτόνια, νετρόνια και ηλεκτρόνια.

Το καθένα από τα 92 στοιχεία της Χημείας διαφέρει από το άλλο, γιατί έχει διαφορετικό αριθμό πρωτονίων, νετρονίων και ηλεκτρονίων. Έτσι αρχίζουμε από τον άρχηγό της οικογενείας των στοιχείων, από το υδρογόνο, που έχει ένα πρωτόνιο και ένα ηλεκτρόνιο, και καταλήγουμε στον έσχατο της οικογενείας, στο ούράνιο, που έχει 92 πρωτόνια, 146 νετρόνια και 92 ηλεκτρόνια.

Τα πρωτόνια έχουν επάνω τους τα στοιχειώδη φορτία του θετικού ηλεκτρισμού. Τα νετρόνια είναι ηλεκτρικώς ουδέτερα. Τα ηλεκτρόνια είναι, αυτά τα ίδια, τα στοιχειώδη φορτία του αρνητικού ηλεκτρισμού.

Για ν' αντιληφθίτε το πόσο μικρά είναι αυτά τα πράγματα, θα αναφέρουμε τις διαστάσεις και το βάρος μονάχα των ηλεκτρονίων.

Πρώτα οι διαστάσεις : Τα ηλεκτρόνια είναι τόσο μικρά, που αν γεμίζαμε μ' αυτά ένα κυβικό χιλιοστόμετρο κ' αποφασίζαμε ύστερα να μετρούμε ένα εκατομμύριο ηλεκτρόνια στο κάθε δευτερόλεπτο, τότε, για να μετρήσουμε όλα τα ηλεκτρόνια που βρίσκονται στο κυβικό χιλιοστόμετρο, θα περνούσαν 52 πεντασεκατομμύρια χρόνια.

Τώρα το βάρος τους : Αν συμφωνούσαμε πάλι να μετρούμε 1.000.000 ηλεκτρόνια στο 1', τότε, για να μετρήσουμε τα ηλεκτρόνια που θα χρειάζονταν για να έχουμε βάρος 1 γραμμάριο, θα περνούσαν 60 τρισεκατομμύρια χρόνια.

Τα άτομα αποτελούν τα μόρια, και τα μόρια, τα σώματα. Μπορούμε λοιπόν να θεωρήσουμε τα άτομα σά θεμέλια του κόσμου. Και αφού αυτά τα θεμέλια αποτελούνται από τα τρία μικροπραγματάκια που αναφέραμε, δε θα είναι άδικο να θεωρήσουμε τα πρωτόνια, τα νετρόνια και τα ηλεκτρόνια σά «θεμέλια των θεμελίων», και να πιστέψουμε πως όλα σ' αυτό τον κόσμο, μα όλα, αποτελούνται απ' αυτά τα τρία πράγματα.

Σήμερα ξέρουμε, πως και το ηλεκτρικό ρεύμα, που διαρρέει τα ηλεκτροφόρα σώματα, είναι ροή ηλεκτρονίων.

Για να δημιουργηθῆ όμως αυτή η ροή, πρέπει να υπάρξη μεταξύ δύο σωμάτων ηλεκτρική τάση, δηλαδή διαφορά στα ηλεκτρόνια τους. Αν από ένα σώμα κλέψουμε ηλεκτρόνια και τα πάμε σ' ένα άλλο, τότε το σώμα που έχασε τα ηλεκτρόνια, τα γυρνεί πίσω.

(Η συνέχεια εις το επόμενο)

Από τα μαθητικά μου ακόμα χρόνια μου είχε γίνει εφιαλτική η φράσις που συχνά μου λέγανε οι δικοί μου «Πρόσχε τι κάνεις. Σκέψου τι θα πῆ ὁ κόσμος».

Τὰ χρόνια περνούσανε, μέγαινα στην ηλικία και κάθε τόσο άλλαζα ενδιαφέροντα και διαθέσεις. Πάντα όμως μου έκαναν τὴ σύσταση «Πρόσχε γὰρ ὅτι κάνεις. Σκέψου τι θα πῆ ὁ κόσμος».

Σιγά-σιγά κατήντησε αὐτὸς ὁ κόσμος νὰ μὲ γίνῃ ἔμμενος ἰδέα και προοτιῦ ἀποφασίσω γὰρ τὸ πὼς θὰ ἰκανοποιήσω τὰ γούστα μου, ἔπρεπε νὰ σκεφτῶ πὼς θὰ ἰδῆ κάθε ἐκδήλωσί μου ὁ κόσμος και τί θὰ σκεφθῆ ὁ κόσμος.

Ἦρθε και ἡ ηλικία πὸν ἄρχισα νὰ κάνω παρέα μὲ κοπέλλες. Τότε ἦτανε πὸν ἡ ἔννοια «κόσμος» μὲ ἔγινε ἀφόρητη.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ κοπέλλες ἔχουν τὴν ἀπαίτησι νὰ εἶναι τὸ κέντρον τοῦ ἐνδιαφεροντός μας. Δὲν ἐπιτρέπουν οὔτε μίᾳ λέξι τους, οὔτε μίᾳ κίνησι τους νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητη. Ἐγὼ λοιπὸν ὅταν περπατοῦσα στὸ δρόμο ἔχοντας στὸ πλευρὸ μου μίᾳ κοπέλλα, εἶχα διαρκῶς τὴ προσοχή μου ἐστραμμένη εἰς τὸ νὰ παρακολουθῶ ποιὸ μᾶς βλέπουνε, πὼς μᾶς βλέπουνε και τί ἐντύπωσι κάνει «στὸν κόσμον» τὸ θέαμά μας. Φυσικὰ πολλὰ ἀπὸ τὴς κουβέντας τῆς κοπέλλας μὲ διέφευγαν και τότε εἶχαμε σκηνὴς ὅτι δὲν τὴν ἐπρόσχα, δὲν εἶδνα σημάσι στὰ λόγια τῆς, ἄρα δὲν τὴν ἀγαποῦσα. Γιατὶ βλέπετε οἱ κοπέλλες ἐκεῖ τὸ πᾶν, στὴν ἀγάπη. Πολλὰ φορὴς ἔμεινα μπουνκάλα χωρὶς νὰ φταίω ἐγὼ καθόλου γὰρ τὴν κατηγορία πὸν μὲ ἀπέδιδαν.

Ἐκεῖνη λοιπὸν τὴν ἐποχὴ ἔπῃρα τὴν ἀπόφασί μου. Ἐκρεπε νὰ βρῶ ἕναν ὁποιοδήποτε τρόπο, μίᾳ ὁποιαδήποτε δικαιολογία γὰρ ν' ἀπαλλαγῶ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἐφιαλτικὸν «κόσμον». Ὅσο τὸ σκεπτόμουνα τόσο πιὸ πολὺ ἀγανακτοῦσα. Καταλαβαίνετε τί εἶχα πάθει ; Δὲν μποροῦσα νὰ κανονίσω τὴ ζωὴ μου σύμφωνα μὲ τὰ γούστα μου ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ τὴν κανονίσω σύμφωνα μὲ τὰ γούστα τοῦ «κόσμου». Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως, ἤμουνα ἀποφασισμένος νὰ ἀδιαφορήσω γὰρ τὸν κόσμον, ὅπωςδήποτε. Ἐσκέφθηκα μέρες και μέρες, ἐλογάριασα ἀπ' ἐδῶ, ἐμῆ-τρηση ἀπ' ἐκεῖ και στὸ τέλος μὲ κατέβηκε μίᾳ ἰδέα πὸν μ' ἐγέμισε χαρὰ. Ἐφτιαξα τὴ θεωρία τῆς «ἀδίαφο-ρῆς» πὸν μὲ ἔδωσε τὴν ἐλευθερία και τὴν ἡσυχία μου. Νὰ ἐν ὀλίγοις ἡ θεωρία μου.

Χωρὶς τοὺς ἀνθρώπους δηλαδὴ τὸν «κόσμον» σὲ τρεῖς κατηγορίες. Ἡ πρώτη περιλαμβάνει τοὺς πολὺ γνωστοὺς μου. Ἡ δευτέρα τοὺς ἐντελῶς ἀγνώστους μου. Ἡ τρίτη και τελευταία, ἐκείνους πὸν μὲ μισοῦσανε και τοὺς μισοῦρω. Προσέχτε τώρα πὼς ἐξουδετερῶνω μὲ—μὲ κατηγορία.

Οἱ ἀνθρωποὶ τῆς πρώτης κατηγορίας, οἱ πολὺ γνωστοὶ μου, ἀφοῦ μὲ ξέρουνε, ξέρουνε τὴν προσωπικὴ μου ἀξία τὴν κοινωνικὴ μου θέση, ἀπὸ πὸν κρατᾷ ἡ σκούφια μου και γενικὰ κάθε τι γὰρ μένα. Ἄρα ὅτι κ' ἂν μὲ ἰδοῦνε νὰ κάνω δὲν θὰ τοὺς κάνει ἐντύπωσι ἀφοῦ ἔχουν ἤδη σχηματισμένη γνώμη γὰρ μένα. Συνεπὼς «ΑΔΙΑΦΟΡΩ» γὰρ τοὺς πολὺ γνωστοὺς μου.

Οἱ ἀνθρωποὶ τῆς δευτέρας κατηγορίας, οἱ ἐντελῶς ἀγνοστοὶ μου, ὅτι κ' ἂν μὲ ἰδοῦνε νὰ κάνω δὲν θὰ μὲ προσέξουνε ἀφοῦ οὔτε ξέρουνε ποῖος εἶμαι οὔτε πρόκει-ται νὰ μὲ ἰδοῦνε στὸ κύκλον τους.

Συνεπὼς «ΑΔΙΑΦΟΡΩ» και γὰρ τοὺς ἐντελῶς ἀγνώστους μου.

Ἡ τρίτη κατηγορία εἶναι ἀλήθεια ὅτι μὲ ἐδυσκόλευσε πολὺ. Γιατὶ ἡ ὑπόθεσις δὲν ἦτανε νὰ πείσω τὸν ἑαυτὸ μου. Ἐγὼ τὸ εἶχα πάρε ἀπόφασι ὅπωςδήποτε νὰ ἀδιαφορήσω και γι' αὐτοὺς. Ἡ δυσκολία ἦτανε νὰ βρῶ ἐπιχειρήματα γὰρ νὰ πείσω τοὺς δικούς μου. Στὸ τέλος τὰ κατάφερα νὰ τοὺς ξεφορτωθῶ κ' αὐτοὺς. Εἶπα λοιπὸν. Ἀφοῦ μὲ μισοῦσανε και τοὺς μισοῦρω σημαίνει ὅτι ἡ ἐγὼ ἢ αὐτοὶ δὲν θέλουμε νὰ καλογνωριστοῦμε Ἄρα

(ἡ συνέχεια εις τὴν 1ῃην σελ.)

Η ΧΑΡΑ

"Ένα ρομαντικό εξοχικό κεντρικά με καλοψημένο κοκορέτσι, βρώμικα τραπέζομανηλα, γυσταλεο γκαρσόνι και με αξιοπρέπεια εξαρτουμένη από τις τσουζτερές του... τιμές!

Μοναδικόι πελάτες ΕΚΕΙΝΟΣ κι' ΕΚΕΙΝΗ, που έχουν την άπαιτησι με ένατο δρόμια ρετινα κι' ένα κοκορέτσι να κρατούν ανοιχτό όλόκληρο κέντρο. ΕΚΕΙΝΗ ... από τας πλεον ευτυχεις εμπνεύσεις της «μαρίας φύσεως». ΕΚΕΙΝΟΣ ... καλό παιδί! Στρατιώτης που στο «Βιβλίον μεταβολών» είναι πιστωμένος με... 44 μήνες συνεχούς ύπηρεσίας!

Τό ΓΚΑΡΣΟΝΙ (μονολογεί) Τι διάολο! Δεν έχουν άποψη σκοπό γά τό διαλύσουν, γά τό κλείσουμε κι' έμεις τό ρημαδί.

ΕΚΕΙΝΟΣ.—Απόψε ή βραδνά είναι άριστοβγηνμα. Θαρρείς και είναι φτιαχμένη γιά τρελλές!

ΕΚΕΙΝΗ (άκρυχο).—Βρίσκεις;

ΕΚΕΙΝΟΣ (με ύφος ενθουσιασμού) Βρίσκω και παραβριόζω μάλιστα! Για ζυττα γύρω παιδι μου. Τό φεγγαράκι που βγαίνει απ' τον Ύμηττο, θαρρείς και χαμογελαει περισσότερο άπο κάθε άλλη φορά... Τα συννεφια έκει στο βάθος του όρίζοντα μοιάζουν σαν ένα τεραστιο στόμα που γελαει γεμάτο χαρά. "Όλη ή φυσίς άπόψε έχει πλημμυρίσει χαμόγελα.

ΕΚΕΙΝΗ (ύποπτα) Δεν μου λες πόσο κρασι ήπιες;

ΕΚΕΙΝΟΣ Μα, δυο! ποτηράκια!

ΕΚΕΙΝΗ Είναι πολύ λίγα γιά να μεθύσης...

ΕΚΕΙΝΟΣ Μέθυσά από χαρά κι' ευτυχία.. Απόψε νομίζω οτι πρέπει όλος ό κόσμος γά γελαει. Έχω την άπαιτησι όποιον βλέπω στον δρόμο να με χαίρεται και να μου λή φωνάζει: «Γελάω κυριε άπο χαρά!..»

ΕΚΕΙΝΗ Έχω την έντυπωσι ότι πρέπει να σέ δη γιατρός!

ΕΚΕΙΝΟΣ (παραληθόντας) Κατω οί γιατροί; Ζήτω ή χαρά!.. Έτσι μου χεται να μαζεψω όλους τους κατσουφηδες της γής, όλους τους συνοφρωμένους κι' όλους τους άγέλαστους. Νά τους στριμόξω σ' ένα Μπικίνι, να δανεισθώ ύστερα από τον Θείο Χάρρη μία άτομικη βόμβα και να τους μπουμπουνίσω..

ΕΚΕΙΝΗ Δεν είσαι με τά καλά σου..

ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ (μονολογεί συνέχεια) Θα πάη άραγε μαζουρά ή βελίτσα;

ΕΚΕΙΝΟΣ Είμαι τρελλος άπο χαρά και θέλω κι' έσυ να με μιμηθής..

ΕΚΕΙΝΗ Δεν έχω καμμία όρεξι..

ΒΚΕΙΝΟΣ Κι' όμως πρέπει..

ΕΚΕΙΝΗ Μα γιατι επί τέλους;

ΕΚΕΙΝΟΣ Έγεις δίκηο άγάπη μου..

Με συγχωρείς Εξέγασα να σου πώ ότι βγήκε ή διαταγή της άπολύσεως της κλάσεώς μου κι' αύριο πέρω άπολυτήριο!!

ΕΚΕΙΝΗ (άπό την χαρά λιγοθυμεί..) "Αχχχ!!

ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ (μονολογεί συνέχεια) Αυτός ό φαντάρος φαίνεται πώς είναι κανένα Γιαννάκι που πήρε άπόψε την πρώτη του άδειά!

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΩΝ

Του μονίμου άνταποκοιτουδ μας Σ Π Α Ρ Ο Υ Μ Ο Υ Ρ Γ Ε Α Α

ΛΕΙΚ ΣΑΞΕΣ (Του μονίμου άνταποκοιτουδ μας).— Σήμερον την πρωίαν συνεβη κοσμοιστορικόν γεγονός, τό όποιον χάριν ένημερότητος απεύδω να μεταδώσω με καθυστέρησιν όκτώ μόνον ήμερών... 'Ός συνήθως και σήμερον την πρωίαν σηκώθηκα μουργελοειδώς με άντικειμενικό μου σκοπόν να παρακολουθήσω τας εργασίας του συνεδριάζοντος Ο.Η.Ε. Βαδίζων προς τό μέγαρον όπου συγκεντρώνονται οί μεγάλοι αυτής της γής, έστάθμυσα επ' όλίγον εις τό καφενεϊον «Η συνάντησις» όπου ήπια τόν «μέτριον βαρύ με όλίγηνη», διάβασα και τό άρθρο του Βλαχου στην «Καθημερινή», ξαπλώσα λίγη ώρα τό πολυβασανισμένο μου κορμί σέ έφρτά καρεκλες επί πενταωρο, τσαζοθήκα λίγο με τό γκαρσόνι και την ομιγηνη που έτοιμαζόμον να ξεκινήσω δια τό μέγαρον του Ο.Η.Ε., Ύψηραϊ φωνασιαι με καθήλωσαν εις τας καρεκλας μου. Τί συνέβαινε; Δύο εύτραφεις κυριοί έπαιζαν ταβλι εις τό παραπλευρώς τραπέζακι. Κάτω έτσι, τί να δώ... "Ο κ. Μπέβιν συναντιάτο επί του πεδίου της μάχης με τόν κ. Βισίνσκυ..

—Ντόρτια! φώναξε ό Βισίνσκυ.

—Κι' άκόμα που είσαι...του άπήνησε μηδειών ό Μπέβιν...

Ρίχνει ό Μπέβιν:

—...Εξάρες! άνέκραξε.

'Ακούει τό «εξάρες» ό Βισίνσκυ προβάλλει «βέτο» και ό Μπέβιν άναγκάζεται να τά ξαναρίξη. Πάλι «εξάρες» του Μπέβιν έκαναν τόν Βισίνσκυ να κατακοκκινίση απ' τό κακό του... και ψιθύρισε περιλυτός:

—Μου εκλεισεσ όλες τις π ό ρ τ ε ς.

Τι ταβλι είναι αυτό που παίζεις..

—Τάβλι 'Ελληνικο!

Είς τό άκουσμα της λέξεως 'Ελληνικό ό Βισίνσκυ έμεινε... τ ά β λ α λ ..

N. ΛΑΖ...

ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ

ΧΙΛΙΟΙ ΟΚΤΑ

Θά τά μάθατε άσφαλώς ποσο άπ' τόν άλλοτε «σπουδαίο» τόν Κάπου χίλιοι όκτακόσιοι ποσο παραδίδονται με έναν προθυμιας

Και οί χίλιοι όκτακόσιοι περασμοί είναι άξιοι μονάχα σαν τούς βλές! Και σκεφθήτε, βρε παιδιά, ποσο είχαν κάποτε φονάξει: «Από μ

ΑΤΟΜΙΚΕ

Συνεχίζονται άκόμα στής 'Αμερική συζητήσεις και καυγάδες άπο Οί μεγάλοι δέν διατάζουν στους και ό κόσμος άν καη, βρε διαχμ

Κάποια βόμβα άτομική τόν καθέν κι' ό καθείς λεί τή βρήκε. Τι άν Και σέ λίγο βρε παιδιά, ή στερη ή 'Ελλάς θά άναγγιλιη τό

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

Τώρα λοιπόν που δόθηκε [και και θάχουνε δικαιομα τούς παντο Τώρα που άποκτήσανε δικαιομα και εφεξής τό θηλυκά θά τά έπο

Νομίζω πώς χρειάζεται και με' ά να έπιβληθ ή στα θηλυκά, άφού να κάνουμε και στο Στρατό κώστε οί φαντάροι μας.. να την κ

—'Αμάν, ένας βρυκόλακας!!
—Για σταυτήτε, βρε παιδιά!! Δεν είμαι βρυκόλακας. Είμαι της κλάσεως του 33 και άπολύθηκα τώρα.
(Του κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ)

—'Εμείς τό ζέρια!..

ΕΣ ΓΕΛΟΙΟΥ

ΟΚΤΑΚΟΣΙΟΙ

ὅς πόσοι μείναν στην Ἑλλάδα αἰὶοῦ τῶν κομμουνιστῶν στρατό. οἱ που κι' αὐτοὶ ἀράδα - ἀράδα κροθυμίας πυρετό.

ὡς πεινασμένοι, κουρελιῆδες τοὺς βλέπεις νὰ γελάς. αἰά, πως ἐτοῦτοι οἱ ψυρρήδες «Ἀπὸ μᾶς τρέμε... Ἑλλάς!...»

ΚΑΙ ΟΠΛΑ

τῆς Ἀμερικής τὰ μέλη ἀπὸ τοῦ Ο. Η. Ε. τὰ μέλη. ὄν στους μικροὺς νὰ βάλουν χέρι γέ δραχμὴ νὰ μὴ τοῖς μῆλη;

ὄν καθένα διαφεντεύει κε, Τὴ ἀναίδεια πού σοῦχει !! ἢ στιγμὴ θαρρῶ κοντεύει, τὸ «Ἀτομικὸ Τσαρούχι!»

ΕἶΜΑ ΨΗΦΟΣ

ἤκε και στίς γυναῖκες ψήφος οὐς πάντας νὰ μαυρίζουν. δικαίωμα καὶ ὕψος ἄ τὰ ὑπολογίζουν...

καὶ μ' ἄλλη ἰσοτιμία ἄ, ἀφοῦ θὰ κυβερνᾶνε. Στρατὸ κι' αὐτὰ λίγη θητεία... νὰ τὴν καλοπερνᾶνε!

Γ. ΑΑΖ...

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Πάει ὡς τὰ σύνορά μας καὶ γυρνᾶ ἡ ἐπιτροπὴ γιὰ τὸ δίκιο τὸ δικό μας ἢ τὸ ἄδικο νὰ πῆ

Γιὰ νὰ δῆ μήπως ὁ Χότζας εἰς τὰ βόρεια τὰ μέρη. ἀπ' τὸν τόσο φασισμὸ μας ὁ καυμένος ὑποφέρει.

Μὰ οἱ ἐπιτροποὶ δὲν ξέρουν, ποῖος στ' ἀλήθεια δίκιο ἔχει, καὶ μιὰ σύγχυση μεγάλη ὅλους τώρα τοὺς κατέχει,

ἀφοῦ βρῖσκουν πὼς ἀπ' ἔξω μὰ καὶ μέσα στὴν Ἑλλάδα

ὅλα ὡς πέρα τὰ ἐδάφη τάχει ὁ Χότζας στὴν ἀράδα καὶ ἀπόδειξι κρατᾶει ὅτι εἶν' ἀγορασμένα ἀπ' τὸ Νίκο τὸ Ζαχάρωφ πού τοῦ τάχει πουλημένα.

Στρατιώτης

ΠΙΕΡΡΑΚΟΣ ΣΩΤ.

Διμ. Διαβίσεων 105 ΣΠΠ ΣΤΓ. 910

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ: Ὁ πόθος νικᾶει τὸν δισταγμὸ!

ΜΟΣΧΑ—ΚΡΕΜΛΙΝΟ: Ὁ δρόμος τῶν ἀμαρτωλῶν!

ΤΙΤΟ: Ὁ... ἀποστάτης:

Β/5 Κ.Ε.Δ: Τὸ μικρὸ καλύβι!

ΤΑΓΥΡΧΗΣ ΜΠΑΝΟΣ: Ταγματάρχης...Ναῦλον!

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ: Περιπέτεια τοῦ (μόντε) —Χρήστου!

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δὸν Ζουάν:

ΑΝΘΥΡΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ «Μεγαλοφυῖα... καὶ παραφροσύνη!

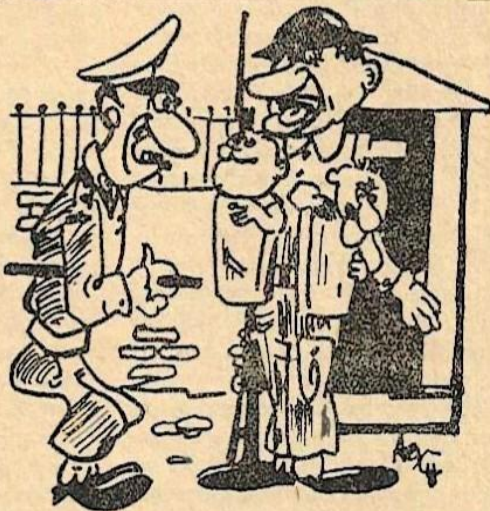
—Ἄστα μαμά, εἶναι τῶν Διαβίσεων καὶ... βραχνυ- κλωθήκαμε!

(Τοῦ κ. Ν. ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ)

Ἐμαθε ἀπὸ τὸ Στρατὸ πού ἦταν Ἐπιλογίας ἢ νὰ ἔχει... ἐκ' ἑα... ἑρῶν!!

(Τοῦ κ. Σ. Πολενάκη)

—Τὶ νᾶκανα κ. Λογαγέ; Εἶχε μπουγάδα σήμερα ἢ γυναικα μου κι' ἀνέλαβα ἐγὼ τὰ μικρά!!

(Τοῦ κ. ΑΡΧΕΛΑΟΥ)

Γ. ΜΑΖΑΡΙΔΗ ΝΕΙΔΙΤΕ ΦΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΜΥΣΙΣΤΟΡΗΜΑ

5ον Τῆς ἔγραψε :

» Μὲ συγχωρεῖς ποὺ εἶναι τόσο κακογραμμένο μὰ τόφτιαξα στὸ γόνατο μὲ μιὰ λάμπα ποὺ κάθε τόσο κάνει νὰ σβύσει. Κάθε στιγμή ἡ σκέψη μου τριγυρίζει στὰ μεταξωτά σου μαλλιά καὶ στὰ βελούδινα μάτια σου. Εἶμαι καλὰ καὶ μὴν ἀνησυχεῖς. Εὐγνωμῶ τὸν πόλεμο ποὺ μᾶς χώρισε γιατί ἔτσι κατὰλαβα πόσο πολὺ σ' ἀγαπῶ. Τώρα κατὰλαβα πόσα πολλὰ σημαίνει γιὰ μένα ἡ συντροφιά σου καὶ ἡ ἀγάπη σου ! Οἱ Ἴταλοι—τῆς ἔγραψε ἀκόμα—ποῦ θυμίζουν τὰ μολυβένια στρατιωτάκια τῶν παιδιῶν ποὺ μόλις τὰ πλησιάζεις στὴ φωτιά λυώνουν. Ἔτσι κι' αὐτοί... Μόλις μᾶς ἀντικρῦνουν τὰ παρατάνε ὅλα καὶ παραδίδονται. Εἶναι ἀξιολύπητοι γιατί δὲν ξέρουν γιὰ ποῖον σκοπὸ πολεμοῦν. Ὁ ἀγῶνας τους δὲν ἔχει προορισμό, δὲν ἔχει ἰδανικό. Ἐγὼ ὅμως ξέρω γιατί πολεμῶ. Πολεμῶ γιὰ νὰ μπορέσω νὰ ζήσω αὐριο κοντὰ σου ἡσυχος κι' ἐλεύθερος μιὰ ζωὴ εὐτυχημένη».

Ἔστερα ἦρθαν κι' ἄλλα γράμματα. Ἡ Ντόρα τοῦ ἔγραφε κάθε μέρα, κι' ἐκεῖνος τῆς ἀπαντοῦσε τακτικά, ὅταν μπορούσε. Σὲ κάθε γράμμα του προσπαθοῦσε νὰ τῆς δώσει κουράγιο κι' ἐλπίδες. Τῆς ἔλεγε πὼς θὰ γύριζε γρήγορα καὶ στὰ περισσότερα γράμματά του τῆς ἀνέφερε γιὰ τὸ σπιτάκι ποὺ θὰ ἔφτιαναν μόλις θὰ γύριζε καὶ θὰ παντρευόντουσαν. Ἡ ζωὴ τῆς Ντόρας κρεμόταν πὰ ἀπ' τὴν ἀναμονὴ αὐτῶν τῶν γραμμάτων. Μοναδικὴ τῆς συντροφιά εἶχε κρατήσει τὴ Λίνα, τὴν ἀγαπημένην τοῦ Παντελῆ, ἀλλὰ ἐκεῖνη ἦταν πολυάσχολη. Ἄπ' τὶς πρώτες μέρες κίβλας κατετάχθη στὸ Σῶμα ἐθελοντριῶν ἀδελφῶν καὶ τώρα ὑπηρετοῦσε σ' ἓνα Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο κοντὰ στὴν Ἀθήνα. Κάθε βράδυ σχεδὸν ὅταν δὲν εἶχε ὑπηρεσία, περνοῦσε κοντὰ ἀπὸ τὴν Ντόρα καὶ τῆς κρατοῦσε συντροφιά. Πὺ πολὺ ὅμως ποὺ περνοῦσε ἦταν γιὰ νὰ μάθῃ ἂν εἶχε στείλει κανένα γράμμα ὁ Παντελῆς. Παραπονιόταν ποὺ τῆς ἔγραφε πολὺ σπάνια. Δὲν τὸν παρεξηγοῦσε ὅμως καθόλου.

Ὁ γέρο-Σιφναῖος, ἀπὸ τότε ποὺ οἱ γυιοὶ του ἔφυγαν γιὰ τὸ Μέτωπο δὲν ξαναβγήκε σχεδὸν ἀπ' τὸ σπίτι. Ἔμενε ὧρες ἀτέλειωτες καθισμένος μπροστὰ στὸ ἀναμμένο τζάκι καὶ βυθιζόταν στὴ συλλογὴ. Τὸν εἶχε δὴ πολλές φορὲς ἡ Ντόρα νὰ κρατᾶει ἓνα παλιὸ ἀλμπουμ μὲ τὶς φωτογραφίες των σὰν ἦσαν παιδιὰ ὁ Παντελῆς, ὁ Ἀντώνης καὶ ἡ Ντόρα καὶ νὰ τὸ ξεφυλλίζει. Στεκόταν ὧρα πολλὴ μπροστὰ, στὴν κάθε φωτογραφία λὲς καὶ προσπαθοῦσε νὰ ζωντανέψει τὴν στιγμή ἐκεῖνη ποὺ εἶχε παρθεῖ ἡ φωτογραφία. Καμμιά φορὰ δάκρυζε μὰ ἀμέσως πρόφταινε νὰ σκουπίσει τὰ μάτια του. Δὲν ἤθελε νὰ δῆ κανένας τὴν ἀδυναμία τῆς στιγμῆς.

Μιὰ μέρα εἶχε ἔρθει στὸ σπίτι ἓνας παιδικὸς του φίλος Συνταγματάρχης ποὺ εἶχε κατεβεί γιὰ λίγες μέρες στὴν Ἀθήνα. Ὁ Παντελῆς στὴν Ἀλβανία ὑπηρετοῦσε στὸ Σύνταγμα του.

— Ἀγαπητέ μου, ἔλεγε στὸ γέρο Σιφναῖο, ἔχεις ἓνα γυιὸ λεβέντη. Τὸν καμαρώνω. Σὲ κάθε ἐπικίνδυνη ἀποστολὴ εἶναι ὁ πρώτος πάντα ποὺ θὰ ζητήσῃ ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσή της.

Ὁ Σιφναῖος τὸν ἀκούγε μὲ καρδιοχλοῖα. Στὰ μάτια του τρεμόπαιζε μιὰ φλόγα ποὺ ἦταν περηφάνεια καὶ στοργὴ γιὰ τὸ παιδί του.

— Κι' ὁ κίνδυνος ; ... πρόφερε σιγανά.

— Ἀ ! ὁ κίνδυνος ! Μὰ δὲν ξέρεις λοιπὸν ὅτι ἡ τύχη προστατεύει τοὺς τολμηροὺς ; Τὸν ἔχω προτείνει καὶ γιὰ παράσημο.

Ὁ γέρος ἐνοιῶθε ἓνα δάκρυ νὰ κατεβαῖν ἀκράτητο. Δὲν μπόρεσε νὰ τὸ σταματήσει. Ἔστερα ἦρθε ἄλλο... κι' ἄλλο.

— Μὰ τί ; Συγκινηθήκες ; τὸν ρώτησε ὁ Συνταγματάρχης.

— Ὁχι... ὄχι ! Ἦταν τυχαῖο...

Ὁ ἄλλος κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Ἐχεις δίκιο ! Κι' ἐγὼ ἂν τὸν εἶχα γυιὸ μου ἔτσι θὰ αἰσθανόμουνα !

ΙΧΧ

Καὶ πράγματι. Ὁ Παντελῆς μὲ τὴν ὀρμὴ τῶν εἰκοσι χρόνων του, μὲ τὸν ἀκράτητο ἐνθουσιασμό του καὶ τὸν φλογερὸ χαρακτήρα του ἦταν τὸ καμάρι τοῦ Συντάγματος στὸ ὁποῖο ἀνῆκε. Εἶχε φέρει σ' αἰσιο πέρασ ὅσες ἀποστολὲς εἶχε ἀναλάβει κι' ἔχουν νὰ λένε πὼς οἱ ἀποστολὲς αὐτὲς ἦσαν ἀπὸ τίς πιὸ δύσκολες καὶ τίς πιὸ ἐπικίνδυνες.

Σ' ἓνα αἰφνιδιασμὸ κατὰφερε νὰ αἰχμαλωτίσῃ κάμποσους Ἴταλοὺς ἀξιωματικούς πάνω στοὺς ὁποίους βρῆκε σπουδαῖα ἔγγραφα. Τὰ ἔγγραφα αὐτὰ σὰν ἔφτασαν στὸ Ἐπιτελεῖο ἔδωσαν σπουδαῖο ὕλικὸ γιὰ τὰ στρατηγικὰ σχέδια. Ζήτησαν νὰ μάθουν τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιωματικοῦ ποὺ ἐπέτρυε τὴν ἀποστολὴ αὐτὴ καὶ σὲ λίγο ἐπρόκειτο νὰ τοῦ ἀπονεμηθῇ παράσημο. Τὸ πρῶτο του παράσημο. Ἦταν ὁ ἀγαπημένος τῶν στρατιωτῶν του. Γλυκομίλητος σὲ ὅλους, τοὺς φώναζε μὲ τὸ μικρὸ τους ὄνομα, ἤξερε τίς στεναχώριες καὶ τίς ἔννοιες ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦσαν, μ' ἓνα παρήγορο λόγο στὸ στόμα γιὰ τίς ὥρες τῆς μελαγχολίας καὶ τῆς θύμησης. Καθόταν νὰ γράψῃ ἐκεῖνος τὰ γράμματα ὅσων ἦσαν ἀγράμματοι. Γι' αὐτὸν μπόρουσαν οἱ φαντᾶροι νὰ γίνουν θυσία. Στὴν πιὸ δύσκολη κι' ἐπικίνδυνη ἀποστολὴ θὰ τὸν ἀκολουθοῦσαν εὐχαρίστως. Τὸ τελευταῖο του μάλιστα ἔκαμε μεγάλη ἐντύπωση καὶ περάστηκε καὶ στὴν Ἡμερησία Διαταγὴ. Σὲ μιὰ ἀποστολὴ ποὺ τοὺς ἔστειλαν καὶ ποὺ κράτησε κάπου δυὸ μέρες, ἓνας ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες του ἔπαθε κρουαπαγήματα. Ἡ θέσις του ἦταν τραγικὴ. Ὁ Παντελῆς ἀφοῦ τὸν κάλυψε σὲ κάθε ἐπίθεση τῶν Ἴταλῶν, ἔστερα τὸν φορτώθηκε στὴν πλάτη καὶ τὸν κουβάλησε ὡς τὴν ἔδρα τοῦ Συντάγματος κάπου 30 χιλιόμετρα δρόμο, χωρίς νὰ δεχθῇ καμμιά βοήθεια.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

ΟΤΤΟ VON GÜRICKE

‘Ο εφευρέτης της στατικής μηχανής

‘Ο ‘Οττο φόν Γκιούρικ γεννήθηκε την 20 Νοεμβρίου του 1602 στο Μαγδεμβούργο της Γερμανίας και πέθανε στο Άμβουργο την 11 Μαΐου 1686.

Δήμαρχος του Μαγδεμβούργου και φιλόσοφος, για να αποδείξει την ύπαρξη της ατμοσφαιρικής πίεσης κατασκεύασε μία μηχανή παραγωγής ηλεκτρισμού. Τη μηχανή αυτή αποτελούσε μία σφαίρα από θειάφι που ήταν εφορμοσμένη πάνω σ’ έναν άξονα και περιστρεφόταν σ’ ένα στρόφαλο. Με το ένα χέρι έγυριζε το στρόφαλο και με την παλάμη του άλλου χεριού μέσα σ’ ένα γάντι έπιανε τη σφαίρα που περιστρεφόταν. ‘Η τριβή της σφαιρας πάνω στο χέρι είχε ως αποτέλεσμα να παράγεται άρκετη ηλεκτρική ενέργεια, ικανή για να έλκει πολύ μικρα σωματίδια. ‘Η επινόηση αυτή έγινε αργότερα γνωστή ως ηλεκτροστατική μηχανή και τούτο γιατί παρήγαγε στατικό ηλεκτρισμό. Μετασημάτιζε μηχανικό έργο σε ηλεκτροστατική ενέργεια.

Κατά τη διάρκεια των πειραματισμών με τη μηχανή του, ο φόν Γκιούρικ δοκίμασε μεγάλη έκπληξη από το γεγονός ότι τα μικρά σωματίδια που είχε τραβήξει ή σφαίρα, έπειτα από πολύ μικρό διάστημα τα άπωθούσε. ‘Ηταν άγνωστο σ’ αυτόν το ότι ένα φτερό ή άλλα έλαφρά σωματίδια δρόνταν το ίδιο φορτίο με το φορτίο της σφαιρας από το θειάφι και αυτός ήταν ο λόγος που τα άπωθούσε γιατί «τα όμοια φορτία άπωθούνται». Ούτε για λίγο του είχε περάσει από το μυαλό ότι οι μικρότατες εκφορτίσεις στατικού ηλεκτρισμού που παρήγαγε ή σφαίρα ήταν της ίδιας ύψης με τις ηλεκτρικές εκκενώσεις που παράγονται κατά τη διάρκεια των καταιγίδων.

‘Ο Στέφανος Γκρέυ προείπε ότι θα έξευρεθούν μέσα για τη συλλογή μεγαλύτερης ποσότητας «ηλεκτρικού πυρός» ή όποια φαινόταν πως θα ήταν της ίδιας φύσεως με τον κεραυνό. ‘Η μεταγενέστερη ανακάλυψη του δοχείου του Leyden ή «ηλεκτρικής φιάλης» για τη συλλογή ηλεκτρισμού επαλήθευσε την προφητεία του Γκρέυ.

‘Η πρωτόγονη μηχανή παραγωγής ηλεκτρισμού με τη τριβή που ανακάλυψε ο φόν Γκιούρικ μεταβλήθηκε σιγά-σιγά με την πάροδο των ετών έπειτα από πολλά πειράματα που έκαναν διάφοροι επιστήμονες, όπως ο Νεύτων, ο Βάρλεϋ, ο Χόλτζ και ο Τζαίμς Γουίμχερστ. ‘Ο τελευταίος κατά το έτος 1878, άπλοποίησε σε τέτοιο σημείο την μηχανή τριβής που παρέμεινε στην ‘Επιστήμη γνωστή ως μηχανή του Γουίμχερστ. Με την πρόοδο της εξέλιξεως οι μηχανές τριβής αντικαταστάθηκαν με τις μηχανές «επαγωγής».

Οι μηχανές αυτές λειτουργούσαν με ηλεκτροστατική επαγωγή με το σκοπό να μετατρέφουν το μηχανικό έργο σε ηλεκτροστατική ενέργεια. Χρησιμοποιούσαν ένα μικρό άρχικό φορτίο που άναεονόταν ή ενισχυόταν συσσωρευτικώς. Αυτές οι στατικές μηχανές έβοήθησαν πολλούς επιστήμονες να χαράξουν το δρομο που όδηγούσε στην ανάπτυξη των επινόήσεων, οι όποιες μία μέρα έκαναν δυνατή την πρακτική εφαρμογή της άσύρματης τηλεγραφίας.

‘Ο φόν Γκιούρικ ανακάλυψε επίσης την άεραντία και συνέβαλε πάρα πολύ στην έρευνα και ανάπτυξη του κενού σωλήνος. ‘Η ηλεκτροστατική γεννήτρια τριβής που επινόησε μπορεί να θεωρηθί ως ή πρώτη ηλεκτρική μηχανή.

‘Η έορτή τών άπολυομένων

Την 1η ‘Οκτωβρίου εις το Κ.Ψ.Ο. έγινε πανηγυρική δεξίωση των άπολυομένων όπλιτών της δυνάμεως του Κ.Ε.Δ. ‘Η παρουσία του Διοικητού και ύποδιοικητού του Κ.Ε.Δ., των διοικητών των τμημάτων, αι άντιπροσωπεία αξιωματικών και όπλιτών, έδωσαν ένα τόνο ύψηλης τελετής και ιδιαίτερας σημασίας που έτόνισε ή συγκινητική προσφώνηση προς τους άπολυομένους του διοικητού Ταξίαρχου κ. Κοκκόλα. Στις ταραγμένες ημέρες μας ή γιορτή αυτή ξεφεύγει από τα στενά όρια «του άποχαιρετισμού στρατιωτών που έκαμαν το καθήκον τους». ‘Εγινε μία μεγαλοπρεπής έορτή, άποδόσεως στην Κοινωνία πολιτών άπολυομένων στο μεγάλο σχολείο, τον στρατό, όπου ύπεροπλίσθησαν με όλα δυνατότερα και από Δαμασκηνά σπαθιά την πίστη. Την πίστη προς το ‘Ελληνικόν ‘Εθνος και την ‘Ελληνική παράδοση της θρησκείας, της οικογενείας, της πατρίδος. Και το όπλο αυτό είναι τρομερό. Είναι το μόνο άποτελεσματικό κατά των προδοτών που δεν περιορίζουν τις μάχες τους στα γνωστά πεδία, αλλά τις μεταφέρουν σε πιο σημαντικά πεδία, στις ψυχές, χρησιμοποιώντας για όλα ύπουλα συνθήματα σκεπασμένα όχι σπάνια, με την ύβρνια γλαυμάδα του Χριστιανισμού. Την Χαμαιλεοντική αυτή επίθεση των προδοτών είναι ικανοί ν’ άντιμετωπίσουν οι άπολυομενοι και να την τσακίσουν.

Αυτά όμως καλλίτερα να τ’ ακούσουμε από στόματος Γ. Αύρη έπιλοχίου στην άντιπροσφώνησή του προς τον Διοικητή μας Ταξίαρχο κ. Κοκκόλα.

«Είναι φανερό πως οι στιγμές τούτες σοροπουν συγκινήσεις σ’ έμάς π’ άφίνουμε την σκοπία του στρατιώτη για να τραβήξουμε σε δρόμους κοινωνικής πάλης μέσα σε πλαίσια ειρηνικά. Φευγουμε περήφανοι γιατί σαν ‘Ελληνες στρατιώτες κρατήσαμε ψηλά, όλα εκείνα τα ιδανικά ΘΡΗΣΚΕΙΑ—ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ—ΠΑΤΡΙΔΑ που ή άθάνατη φυλή μας άγωνίζεται από αρχαιοτάτων χρόνων με αυταπάρηση και δυναμη άσυναγώνιστη».

Είναι οι αυθόρμητοι λόγοι όχι του ένος αλλά των στρατιωτών που έπληραν την άπόφαση να είναι το ίδιο στρατιώτες και στην πολιτική ζωή.

«Την στερνή αυτή ώρα», συνέχισε ο έπιλοχίας Αύρης, «στρέφουμε τα βλέματά μας στο σεβαστό πρόσωπο του κ. Ταξίαρχου, υπό τας διαταγάς του όποιου είχαμε την τιμή να ύπηρετούμε».

Νοιώσαμε την έθνική ύπερηφάνεια βλέποντας το έργο μας, να ύψώνεται στο μέγεθος της αξίας του και της σοβαρότητας που έκρυβε, κάτω από την σοφή έρμηνεία των διαταγών του και έμάς τους ίδιους νοιώσαμε στην σιά της πατρικής στοργής του, να άνεβαίνουμε εύκολότερα τον άνηφορο της τιμής και του καθήκοντος.

«Θά ήμαστε πάντοτε ευγνώμονες και θα παραστέκομε θαυμαστά του προοδευτικού και έθνικού έργου του...και συνέχισε τελειώνοντας άποτεινόμενος προς τους συναδέλφους του :

«Κι’ άς μη ξεχνάτε ποτέ να κλείνετε πάντα μέσα στην ψυχή σας, γιατί τ’ άξίζει, γιατί άνέκαθεν είναι παγκόσμιος βωμός έλευθερίας, γιατί ή πατρίδα είναι πολύ προσφιλέστερη κι’ άπ’ τη ζωή και γιατί :

«Όποιος δεν άγαπά την πατρίδα του δεν ήμπορεί ν’ άγαπά τίποτε».

Τας προσφωνήσεις άκολούθησαν κεράσματα. Και ή γιορτή έκλεισε με χορούς και κέφι εκφράζοντας έτσι ένα χαρόσυνο γεγονός.

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΕΩΦΛΗΣΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΕΝ ΤΟΥ ΧΡΩΣΤΑΓΑΜΕ ΤΙΠΟΤΑ, ΑΝ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΑΝΟΙΞΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΜΟΥΣ !

Θάδελα να άφιερώνω δυο λέξεις σαν ένα μεγάλο εύχαριστώ στο Λαό του Άργους Όρεστικού, στο Λαό που φιλοξένησε σχεδόν ένα χρόνο το Στρατηγείο της Ι Μεραρχίας.

Είναι κάτι που ξεφεύγει από τα πλαίσια που έχει χαραγμένα το περιοδικό μας, όμως χάρη στην ευρύτερη κυκλοφορία του και σε κύκλους έξωστρατιωτικούς, ως είναι βέβαιο πως θα συμβάλει στο να μάθω ο κόσμος των μετόπισθεν κάτι απ' τη ζωή και τη συνδρομή στο έργο του Στρατού, των Άκριτικών εκείνων πληθυσμών.

Δεν θα γράψω κάτι σαν «άληθινή ιστορία» ή κάποια «περιπέτεια» για να εκφράσω μ' αυτό το μέσο κείνο που θέλω να πω, άπλη έκφραση αισθημάτων θέλω να κάνω γιατί νομίζω πως αξίζει τον κόπο να τ' άκουση κι' άλλος. Μάλιστα, όλος ο κόσμος πρέπει ν' άκουση και να μάθω πως όποιος ζήση λίγο καιρό ανάμεσα σ' αυτούς τους ανθρώπους ξαναγεννιέται και ξαναβαφτίζεται μέσα στο άκρατο Έλληνικό τους αίμα.

Άπ' την άρχη ως το τέλος βρέθηκαν πάντα πρόθυμοι βοηθοί στο έργο του Στρατού, είτε ως οδηγοί στις επιχειρήσεις, είτε ως άπλοι εργάται, ξανοίγοντες δρόμους, δουλεύοντες νύχτα και μέρα για να περάσουν τ' άμάξια και τα πυροβόλα που χάρισαν τη Νίκη στο Έθνος. Άλλοι φύλαγαν τους δρόμους για να μη βάλουν νάρκες οι κατασπλιάδες κι' άλλοι σαν Μάυδες στήναν τα βράδια ενέδρες ή φύλαγαν μαζί μας στο χιονισμένο χαράκωμα τον χειμώνα.

Μά και τα παιδιά τους προσέφεραν κι' ακόμα προσφέρουν, ό,τι μπορούν για να χαρίσουν δυο ώρες ευχάριστες στους κουρασμένους μαχητές. Όργανωμένα στον Προσκοπισμό και στον Όδηγισμό τα μικρότερα και στις οργανώσεις των «Φίλων του Στρατού» και της «Μέριμνας», τα μεγαλύτερα αγωνίζονται ποια θα φανούν πιο πρόθυμα και ποια θα πούν το καλύτερο τραγούδι, ή θα παίξουν το καλύτερο θεατρικό έργάκι για να ξεποστάσουν λίγο από το σάλαγο της μάχης τον ήρωικό φαντάρο μας. Και μη νομίσετε πως όλα αυτά γίνονται μόνον μέσα στο χωριό, κάνουν έξορμήσεις και φτάνουν ως το πιο προχωρημένο χαράκωμα, ως τα σύνορα κι' εκεί στήνουν την πρόχειρη σκηνή τους και δίνουν λίγη χαρά και κάποια ποικιλία στη σκληρή ζωή των στρατιωτών μας. Έτσι σαν βλέπεις ξάφνου να ξεφυτρώνει πάνω στις άγριοκορφές του Γράμμου το δείγμα τουτο της ειρηνικής ζωής, σαν βλέπεις όλο χαρούμενα προσωπάκια και σαν άκους το χρυστάλλινο τραγούδι τους, σαν βλέπεις τόσο σιμά σου μια μπουκλα από χρυσό μαλλί ν' άνεμίζει στο φύσημα του άερα, μερώνει ή άγοριμένη σου όψι κι' άφνεις τη σκέψι σου να πλανηθή σ' άλλους κόσμους όνειρεμένους, σε κόσμους που λείπουν μά που ποθει τόσο ή ψυχή σου. Είναι μεγάλο πράγμα το να μπορής μά και να προσπαθής να σκορπίσης λίγο γέλιο και λίγη χαρά στον κουρασμένο μαχητή.

Όταν σκέφτεσαι πως αυτούς τους ανθρώπους δεν τους σπρώχνει τίποτε άλλο στην υπέροχη αυτή προσπάθεια παρά ή άγάπη τους στην Ελλάδα και ή Πίστη τους στον Ιερό άγώνα της επιβίωσης της φυ-

Στις 3 Όκτωβρίου ε. ε. έπεσε κέφθη το Κ.Ε.Δ. το καλλιτεχνικόν συγκρότημα του Γ' Ειδικοῦ Τάγματος Όπλιτών Μακρονήσου.

Το καλλιτεχνικόν αυτό συγκρότημα αποτελούμενον από 80 περίπου στρατιώτας και ναύτας περιελάμβανε όρχήστρα πνευστών, όρχήστρα ελαφράς μουσικής, χορωδιάν και θέατρον.

Η άπογοος έμφάνισις των άνδρών, ή άρτία καλλιτεχνική των κατάρτισις και το πλούσιον και ένδιαφέρον πρόγραμμα της ψυχαγωγικής αυτής συγκεντρώσεως, προσκάλεσαν τον ένθουσιασμόν των όπλιτών του Κ.Ε.Δ.

Η «ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ» εκφορίζει τας εύχαριστίας της προς το Γ' Ειδικόν Τάγμα Μακρονήσου, διά την ψυχαγωγίαν που προσέφερεν εις τους άνδρας του Κ.Ε.Δ. και τα θερμά συγκαρητήριά της διά τα έπιτευχθέντα καλλιτεχνικά άποτελέσματα.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΚΕΑ-ΔΟΣ 8-2 ΚΕΑ-ΚΕΠ 1-1 ΚΕΑ-ΕΣΠΕΡΟΣ 3-2

Κατά το 15θήμερον 1-15 Όκτωβρίου ή ποδοσφαική όμάς του ΚΕΑ συνηντήθη εις φετινούς άγώνας με τας κάτωθι ομάδας.

α. Εις Ν. Ίωνίαν με την Α.Ο.Σ. την όποιαν ένίκησεν διά τερμάτων 8-2.

β. Εις Μ. Πεύκο με την ποδοσφαιρικήν όμάδα του Κ.Ε. Πυροκτού. Ο άγών διεκόπη λόγω της νεροποντής όταν το άποτέλεσμα ήτο 1-1.

γ. Εις το γήπεδον του Φωστήρος με τον Έσπερον Άθηνών (Α' κατηγορίας) τον όποιον ένίκησαν οι Διαβιβασταί με τέρματα 3-2.

Με μεγάλην έπιτυχίαν διεξήχθησαν εις το Παναθηναϊκόν στάδιον οι Έλληνογαλλικοί άγώνες κατά τας ήμερομηνίας 7-8-11 τρέχοντος. Κατ' αυτούς κατερρίφθησαν τα Έλληνικά ρεκόρ της σφαιροβολίας, των 800 μ. και 1000 μ. και τα Γαλλικά του άλματος επί κοντού και δυσκοβολίας γυναικών.

Τόν μαραθώνιον έκέρδισεν ο Έλλην μαραθωνοδρόμος ΔΕΡΒΕΝΗΣ.

Ο Ταγματάρχης ΖΗΡΓΑΝΟΣ εις προπόνησίν του διέβη τον Πατραϊκόν εις 4 ώρας και 22'.

.....
λής μας παίρνεις και ού κουράγιο από την αδάμαστη ψυχική τους άντοχή και χαλυβδώνεις τη θέλησή σου κι' άντλεις δυνάμεις για νέες προσπάθειες. Πως μπορεί με τέτοιο Λαό να γονατίσει αυτή ή Φυλή! Τόχει το ριζικό της αιώνες τώρα πάνω στο φτωχό της βράχο να υπερασπίζεται την πανανθρώπινη Λευτεριά και μέσα από το βουητό της μάχης και μέσα από τη γύμνια της και τα αποκαΐδια που κάθε φορά άφνιει ή συμφορά, δεν άκοϋς παρά μια φωνή σαν μελωδία από κάθε ματοβαμμένη γωνιά :

«.... Άν είναι να πεθάνουμε για την Ελλάδα Θεία ή δάφνη, μά φορά κανεις πεθαίνει».

Α. Μοιρισκλάβος
Ταγματάρχης Διαβιβάσεων

“Ένας άπλοῦς δέκτης

Πρόκειται για τον γνωστό δέκτη, με γαληνίτη ή «γαλένα» όπως τον ονομάζουν πολλοί. Η λειτουργία του δεν απαιτεί καμιά ηλεκτρική πηγή.

Λειτουργεί αυτόμάτως άρκει να βρίσκεται μέσα σε μιá άκτινα 20—25 μιλίων από ένα μεγάλο Ραδιοφωνικό σταθμό, όπως είναι π. χ. ο δικός μας των Αθηνών (75 κιλόβατ), ενώ για τον σταθμό των ενόπλων δυνάμεων τα παραπάνω όρια ελαττώνονται κατά πολύ.

Για την κατασκευή αυτού του άπλου δέκτη θα χρειαστούμε τα εξής εξαρτήματα 1) Κεραία, 2) πηνίο, 3) γαληνίτη, 4) άκουστικά, 5) πυκνωτή.

Η χρησιμοποίηση του τελευταίου εξαρτήματος δεν είναι άπαραίτη. Άπεναντίας όμως των τεσσάρων πρώτων ύποχρεωτική.

“Ας εξετάσουμε τώρα ξεχωριστά ένα ένα τα παραπάνω εξαρτήματα, που θα βρούμε ή πως θα τα κατασκευάσουμε και τέλος πως θα τα συνδέσουμε μεταξύ των.

1) ΚΕΡΑΙΑ

Από τη κατασκευή μιáς καλής κεραίας εξαρτάται κατά πολύ ή επιτυχία μας. Γι' αυτό και ή κεραία μας πρέπει να κατασκευασθῆ, από ένα όριζόντιο χάλκινο γυμνό σύρμα πάχους 1 έως 2 χιλιοστά και μήκους

75—100 πόδια (20—30 μέτρα). Όσο δὲ μακρύτερη είναι ή κεραία μας, τόσο ή απόδοσίς μας θα είναι καλύτερη.

Στις άκρες του συρματος προσδένουμε δύο καλούς μονωτήρας—έν ανάγκη να είναι και ξύλινοι,—και από τὸ μέσο ή τὸ ένα άκρο του σύρματος (κεραία σχήματος T ή Γ) συνδέουμε τὴ κάθοδο, είτε ένα κατακόρυφο μονωμένο σύρμα, πρὸς τὸν δέκτη μας. Πρέπει ιδιαίτερος να προσέξουμε ή σύνδεση των δύο συρματων να γίνῃ με προσοχή και σφικτά, για να είναι άσφαλῆς και κατά προτίμηση να γίνῃ στο μέσο του όριζοντίου σύρματος για λόγους καλύτερας απόδοσης. Η κάθοδος άποτελείται από οιονδήποτε επιθυμητὸ μήκος.

Αφού κατασκευάσαμε τὴν κεραία μας τὴν δένουμε τώρα από δύο ψηλά σημεῖα π. χ. από τις άκρες δύο ψηλῶν στύλων τῆς ταράτσας μας ή αν εἴμαστε στο ύπαιθρο από τις κορυφές των δύο ψηλῶν δέντρων.

Ποτὲ μὴ συνδέσετε τὴν κεραία σας από άπέναντι τοίχους σπιτιῶν ή μπαλκόνια, γιατί τότε δημιουργεῖτε μιá κεραία, όπως λέμε θιαμένη, που εμποδίζεται να μαζέψῃ άρκετὴ ἐνέργεια για τὴ λειτουργία του δέκτη σας. Άπεναντίας προσδέστε τὴν, όσο μπορείτε πιὸ ψηλά και κυττάτε να είναι ἐλεύθερη από τοίχους και άλλα κωλύματα.

2) ΠΗΝΙΟ

Η μεγαλύτερα μας προσοχή πρέπει να στραφῆ στο πηνίο. Για τὴν κατασκευή του θα εργαστούμε ως εξής:

Πέρνουμε ένα σωλήνα από χαρτόνι, μήκους 7—8 ἐκατοστά και διάμετρο 2—3 ἐκατοστά του μέτρου. Γύρω άπ' αυτό τὸν σωλήνα τυλίγουμε 70—80 στρόφες σύρμα ξμαγιε διαμέτρου 0,5 χιλιοστομέτρου. Τέτοιο σύρμα υπάργει άφθονο στο εμπόριο και είναι πάμφθινο. Για τὴν παραπάνω περιτύλιξη χρειαζόμαστε 6—8 περίπου μέτρα.

Κατὰ τὸ τύλιγμα πρέπει να προσέξουμε, ώστε κάθε στρόφη να είναι ή μία άκριβώς δίπλα στην άλλη και ὄλο τὸ τύλιγμα να γίνῃ σε μιá στρώση. Τις δύο άκρες του σύρματος τις ξύνουμε με ένα σουγιαδάκι και τις περνάμε από δύο τρυπίτσες, που κάνουμε πάνω στο χαρτόνιο σωλήνα με μιá βελόνα.

Οἱ τρυπίτσες αυτές να είναι, ή μία στην άρχῆ του τυλίγματος και ή άλλη στο τέλος και στην αὐτὴ εὐθεία. Αὐτὸ τὸ κάνουμε για να ἀποφυγῶμε τὸ ξετύλιγμα.

“Ετοιμα τέτοια πηνία υπάρχουν στην αγορά πάμ-

φθινα. Ένας περίπατος στην ὁδὸν Αθηνῶν ή στην πλατεία Καρότση άρκει. Αὐτὰ τὰ πηνία του εμπόριου χρησιμοποιοῦν γυάλινο σωλήνα ή από λεπτὴ πορσελάνη.

Όλες ὁμως τις στρόφες του πηνίου, δὲν πρόκειται να τις χρησιμοποιήσουμε για τὴ λειτουργία του δέκτη μας. Θα χρησιμοποιήσουμε έναν ὠρισμένο ἀριθμὸ και ἐκείνες με τις ὁποῖες θα ἐπιτύχουμε τὴ μεγαλύτερα εὐαισθησία του. Για να πετύχουμε δὲ αὐτὸ δὲν ἔχομε παρά μ' ένα σουγιαδάκι ή συμριδόχαρτο να ξύσουμε ελαφρά μερικὲς από τις τελευταῖες στρόφες του πηνίου μας, ὁπότε τὸ σύρμα παρουσιάζεται ἐκεῖ γυμνὸ και ἀπὴλλαιγμένο ἀπὸ τὴ μόνωσή του. Για τὴ λειτουργία δὲ τώρα του δέκτη μας δὲν ἔχομε παρά να πάρουμε, ὅσες στρόφες μᾶς χρειαζονται.

3) ΓΑΛΗΝΙΤΗΣ

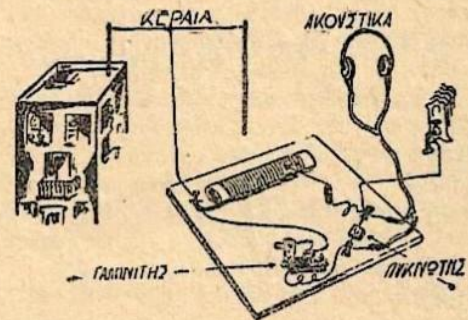
Αὐτὸν θα τὸν αγοράσουμε ἀπὸ τὸ εμπόριο. Υπάρχουν δύο εἶδη γαληνίτου. Οἱ σταθερὰ ρυθμισμένοι στη μεγίστη εὐαισθησία των και οἱ μὴ ρυθμισμένοι. Οἱ πρώτοι είναι και άκριβότεροι των τελευταίων. Ἐν τούτοις και αὐτοὶ στην ἀπόδοσή των δὲν μειονεκτοῦν καθόλου. Άρκει ψάχνοντας με τὴν άκίδα να βρούμε μιá κατάλληλη ἐπαφή στο γαληνίτη και συγκεκριμένα ἐκείνη που παρουσιάζει τὴ μεγαλύτερα του εὐαισθησία.

4) ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ

Και αὐτὰ θα τὰ αγοράσουμε ἀπὸ τὸ εμπόριο. Πρέπει δὲ να είναι μικρὰς, ὅσον τὸ δυνατόν ἀντιστάσεως. Κατάλληλα είναι των 2000 ή 4000 ὄμ. Τὰ μεγαλύτερα ἀντιστάσεως κρίνονται ἀκατάλληλα, διότι λόγω τῆς εὐαισθησίας του δέκτη μας, είναι ἀδύνατο να κινήσῃ τις μεμβράνες των άκουστικῶν μας.

5) ΠΥΚΝΩΤΗΣ

“Όπως εἶπαμε παραπάνω ή παρουσία τούτου δὲν είναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὸν δέκτη μας. Πάντως αν χρη-

σιμοποιηθῆ, θα αγοράσθῆ ἀπὸ τὸ εμπόριο και θα είναι σταθερὸς χάρτου των 5000 ἐκατοστών.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΛΟΓΙΑ

Τὴ συνδεσμολογία μᾶς τὴ δείχνῃ τὸ σχῆμα 1 και 2. Είναι δὲ ἀπλῆ. Δὲν ἔχομε παρά να συνδέσουμε στη κάθοδο τῆς κεραίας μας τὸ ΠΗΝΙΟ, μετὰ τὸ ΓΑΛΗΝΙΤΗ, ὕστερα τὰ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ, με τὸν ΠΥΚΝΩΤΗ, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιήσουμε και τέλος να καταλήξῶμε στη Γῆ. Η Γῆ ή προσγειωση ὅπως τὴν ὀνομάζῶμε, μπορεῖ να είναι τὸ ρουμπινέτο τῆς βρύσης μας ή ὁ σωλὴν του καλοριφέρ του δωματίου μας.

Η συνδεσμολογία των παραπάνω εξαρτημάτων γίνε-ται συνήθως πάνω σ' ένα κουτί ἀπὸ χαρτόνι ή ξύλινο.

“Ετσι με λίγα εἴσοδα (70—100X12) ἔχομε φτιάξει τὸ Ραδιόφωνό μας, που για τὴ λειτουργία του δὲν χρειαζόμαστε ρεύμα πόλεως και μπαταρίες ή ἑρηρὲς συστοιχίες. Βεβαίως τὸ ραδιόφωνο αὐτὸ δὲν παρουσιάζει τὸ πλεονεκτημα τῆς ὀμαδικῆς ἀκροάσεως, ὅπως στὰ κοινὰ Ραδιόφωνα. Άλλα και τὸ μειονέκτημα αὐτὸ μπορεῖ να ἀρθῆ εἰν χρησιμοποιηθῆ μεγάφωνο, ὅπως συμβαίνει στο Κέντρο μας.

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
Λογαγὸς

ΟΙ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Απόδοσις από το "CORDONET", του κ. ΔΗΜ. Α. ΔΡΑΝΑ

20N Η ιστορία του πώς έγινε η Α.Τ.Τ. μία «Εταιρεία λαϊκή», είναι πραγματικά η ιστορία των ανδρών που εκυβέρνησαν την τεράστια αυτή επιχείρησι. Ένας απ' αυτούς ήταν ένας αδύνατος νέος άνδρας, ο οποίος πρὸ 44 ἐτῶν παρουσιάσθηκε γιὰ ἐργασία στὴν Ἐλέκτρικ Κόμπανι στὸ Σικάγο, ὅπου ἔφθασε, ἀφοῦ δι' ἀλληλογραφίας ἐξησφάλισε μιὰ θέσι 10 δολλαρίων τὴν ἑβδομάδα. Τὸ ὄνομά του ἦτανε : Οὐὼλτερ Γκίφορντ. Βαθμηδὸν ἐγινε Πρόεδρος τῆς Α.Τ.Τ. καὶ ὅταν ἐφέτος (1948) ἀνέλαβε τὴν Προεδρία τοῦ Συμβουλίου, παρέδωσε τὴν διεύθυνσιν στὸν Λερὸν Οὐίλσον.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς σταθερῆς ἀνόδου του στὴν Α.Τ.Τ. ὁ Γκίφορντ ἐπέφερε μεταβολὰς στὸ ἴδρυμα, ὅπως τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ περιήφημου συστήματος συντάξεων διὰ τὸ προσωπικόν, τῆς δωρεάν ιατρικῆς περιθάλψεως, τῆς εὐρείας παροχῆς μέσων πρὸς ἀναψυχὴν καὶ ἕνα πλῆθος ἄλλων εὐεργετημάτων.

Ἄλλὰ ὅταν κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ οικονομικοῦ τμήματος, ἀντιμετώπισε ὁ ἴδιος ἕνα πρόβλημα πολὺ σοβαρότερον ἀπὸ τοῦ νὰ κἀνῃ τοὺς ὑπαλλήλους του δυστυχισμένους.

Ἡ Ἐταιρεία εἶχε ἀνάγκη χρημάτων, τοὐλάχιστον 90.000.000 δολλαρίων, διὰ νὰ ἀγοράσῃ νέους μεταλλάκτας καὶ διὰ νὰ κατασκευάσῃ νέες γραμμές, πού ἐχρειάζοντο, διὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν αἱ ἀξέανουσαι ἀπαιτήσεις τῆς τηλεφωνικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ ἀπάντησις διὰ τὸν μὴ εἰδήμονα θὰ ἦτο εὐκόλη : Πουλήστε μετοχές. Ἐν τούτοις ἦτο τὸ ἔτος 1921 καὶ ἡ χώρα διήρχετο δύσκολες ὥρες. Οἱ οικονομολόγοι συνεβούλευσαν τὴν Ἐταιρεία ὅτι θὰ ἦτανε καλύτερα νὰ ξεχάσῃ τὰ μεγαλεπήβολα σχέδια τῆς.

Ἐξέρω ἕνα τρόπο νὰ πουλήσω μετοχές, εἶπε ὁ Γκίφορντ στοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους. «Θὰ πουλήσω κατ' εὐθείαν στὸ Λαὸ. Θὰ μετατρέψω καθε γραφεῖο μας σὲ πρακτορεῖο πωλήσεως μετοχῶν».

Ἀμέσως τὸ συγκρότημα τῶν Ἐταιριῶν τῆς «Μπέλ» ἄρχισε διὰ μέσου τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, νὰ ἐξηγῇ τὴν ἱστορία του στὸ κοινόν. Φυλλάδια πού περιεῖχαν ἰσολογισμοὺς τῆς Ἐταιρίας ξελύνονταν κατὰ ἑκατομμύρια. Ἡ ἰδέα ἔπιασε. Χωρὶς παρέμβασι πρακτόρων, ἐπωλοῦντο μετοχές ἀθρόως καὶ οἱ τυχεροὶ πού ἀγόρασαν καὶ ἐβασίσθησαν σ' αὐτὲς ἐτριπλασίασαν τὸ χρεῖμα τους.

Τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς Ἐταιρίας

Ὁ μέτοχος, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ πεισθῇ ὅτι ἔχει τὰ χρήματά του ἀσφαλισμένα σ' αὐτὴ τὴν ποικιλία τῶν γιγαντιαίων ἐπιχειρήσεων, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τῶν 28 ὁρόφων Long Lines στὴ Νέα Ὑόρκη.

Ἐδῶ θὰ ἀντιληφθῇ νὰ διεξάγονται 100.000 ὑπεραστικὲς συνδιαλέξεις, μέσφ τῶν μεταλλακτῶν, πού καταλαμβάνουν 9 ὁρόφους. Ἐδῶ εἶναι ὁ ἐγκέφαλος. Ὁ κεντρικὸς κόμβος τῶν δικτύων, πού ἀπλώνονται σ' ὅλη τὴν χώρα καὶ πού χρησιμοποιοῦνται

ἀπὸ τὴν Ῥαδιοφωνικὴ Ἐταιρεία. Ἀπὸ τὸ κτίριον αὐτὸ ἀκτινωτὰ ξεκινοῦν 125.000 μίλλια καλωδίου, πού ἀπαιτεῖται διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ ὅλου δικτύου.

Ἐδῶ ἐπίσης εἶναι ὁ κόμβος τοῦ κόσμου τοῦ Τύπου, διότι τὸ Long Lines εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὶς φωτογραφίες πού ἀποστέλλονται σ' ὅλο τὸ Ἔθνος, μὴ μὲν λάβει χώραν ἕνα ἀξιόλογο γεγονός.

Ἐπίσης Long Lines εἶναι τὸ Κέντρον διὰ τὰς κρατικὰς διαβιβάσεις, πού ἐξυπηρετοῦντο ἀπὸ εἰδικὸ δίκτυο 575.000 μιλίων καλωδίου, περιλαμβάνοντος καὶ ἕνα τηλέτυπον τὸ ὁποῖον καλύπτει δίκτυον 82.000 μιλίων.

Οἱ Μεταλλάκται

Ἐνα μεγάλο δωμάτιον αὐτοῦ τοῦ κτιρίου εἶναι ἕνας μοντέρνος Πύργος τῆς Βαβέλ, δηλαδὴ μεταλλάκται πού διευθύνουνη ραδιοφωνικὲς συνομιλίες πάνω ἀπὸ ὠκεανούς. Κῆτι τὸ παράξενο συμβαίνει σ' αὐτὸν τὸν χεῖμαρρο τῶν λέξεων στὴν Ἀγγλική, Γαλλικὴ, Ἰσπανικὴ ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀπὸ τὶς 12 γλώσσας, οἱ ὁποῖες ὁμιλοῦνται ἀπὸ τοὺς πολλοὺς μεταλλάκτας.

Αἱ λέξεις προφέρονται ὁρθὰ εἰς τὸν πομπόν, ἀλλὰ κάμνουν τὸ μακρὸ τους ραδιοφωνικὸ ταξίδι δι' ὅλον τοῦ κόσμου, ὅλες μαζί, σὰν χωρὶς νόημα. Ἐν τούτοις ὅταν αἱ λέξεις συλλέγωνται στὴν ἄλλη πλευρὰ καὶ διοχετεύονται στὸν δέκτη, αὐτὸς τὶς ξεχωρίζει καὶ ἔτσι ὁ ἀκροατὴς τὶς ἀκούει ἀκριβῶς ὅπως εἰπωθῆκανε.

Ὅχι ὀλιγότερον ἐκπληκτικὸ εἶναι οἱ πίνακες, ὅπου οἱ τεχνικοὶ ἐλέγχουνη τὴν ροὴ τῆς ἀλυσίδας τῶν ραδιοφωνικῶν προγραμμάτων τοῦ Ἔθνους. Ὅταν ἀκοῦτε μιὰ ἐκπομπὴ τὸ πρόγραμμά της στὴν πραγματικότητά ἔχει φθάσει στὸ ραδιοφωνικόν σας διὰ μέσου καὶ τῶν τηλεφωνικῶν σας γραμμῶν. Διὰ μέσου πολλῶν καλωδίων τῆς «Μπέλ» διοχετεύεται τὸ ραδιοφωνικὸν πρόγραμμα στοὺς τοπικοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴ σειρά τους τὸ ἐκπέμπουνη στὸν ἀέρα.

Ἐλέγχεται κάθε ἐργαλεῖον

Ἐπάρχει ὅμως ἕνα πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν ἀκοῦτε. Μιὰ ἰδιαιτέρα παράστασις, πού σκηθετεῖται κάθε βράδυ ἀπὸ εἰδικούς. Τὸ «Καλὴ νύχτα» τοῦ ἐκφωνητοῦ δίδει τὸ σύνθημα διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ παρασηνιακὴ δρᾶσις. Τὸ κάθε ἐργαλεῖο, τὸ ὁποῖο συμβάλλει εἰς τὴν ἐκπομπὴν πρέπει νὰ ἐλεγχθῇ. Διὰ μέσου τῶν καλωδίων ἀκούεται ἕνα παράξενο σύνολο ἡχῶν, καθὼς τὸ Γραφεῖον Ν. Ὑόρκης ἐκπέμπει διαφορετικὸς ἡχους διὰ τοῦ συγκροτήματος τῶν μηχανημάτων. Ἡ ἔντασις καὶ ἡ ποιότης τοῦ τόνου ὡς καὶ οἱ ἄλλοι παράγοντες, πρέπει νὰ ἀποδειχθοῦν τέλειοι, πρὶν οἱ μηχανικοὶ τὰ ἐγκρίνουνη ὡς κατὰλληλα διὰ τὸ φορτίον ἐργασίας τῆς ἐπομένης ἡμέρας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΟΠΛΟΥ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

—Θεωρείται ισχυρότερα μία Μεραρχία Ξε Ταγμάτων Πεζικού και δύο Μοιρών Πυροβολικού πλήρως εφοδιασμένων με Διαβιβάσεις, εκείνης έννεα Ταγμάτων και τριών Μοιρών, αλλά με ανεπαρκείς Διαβιβάσεις.

—Μονάς Πυροβολικού οίουδήποτε αριθμού Πυροβόλων άνευ πλήρους δικτύου Διαβιβάσεων και δη Άσυρμάτου θα μείνη άδρανής εις τας πλείστας τών περιπτώσεων, διότι θα λείπη ή γνώσις τής καταστάσεως και τών αναγκών του Πεζικού.

—Τό Πυροβολικόν άνευ Διαβιβάσεων άχρηστούται.

—Ή άπόδοσις ένός Τάγματος Πεζικού εις έπιχειρήσεις και δη έπιθετικής προσπαθείας μειούται κατά 40οο τουλάχιστον έάν εις τό Τάγμα δέν λειτουργούν ίκανοποιητικώς αί Διαβιβάσεις.

—Τό περίφημον πρόβλημα συνδέσμου Πεζικού - Πυροβολικού έλύθη όριστικώς και πρό παντός άδιαφιλονικήτως χάρις εις τό νέον όπλον τών Διαβιβάσεων.

—Άρτια Διαβιβάσεις πρός έπιτυχή συνεργασίαν Άεροπορίας - Πυροβολικού - Τεθωρτισμένων έν συνδυασμῶ πρός τήν κίνησιν του Πεζικού άποτελεί τό «μυστικόν μου Όπλον» είπεν ό Μοντγκόμερυ.

$$I = \frac{\frac{162}{3} \times 1,8}{\frac{162}{9} \times 0,25 + 4,5} = 10,8 \text{ A}$$

$$E = 54 \times 1,8 = 97 \text{ V}, \quad R_{\text{έσ}} = 4,5 \Omega$$

$$U = 97 - 10,8 \times 4,5 = 48,4 \text{ V.}$$

Τώρα έχουμε στον άποδέκτη μας ένταση και τάση περισσότερη άπ' όση χρειάζεται.

2. Άν παίρναμε λιγότερα στοιχεία, π.χ, 126, τότε θα είχαμε πάλι τή μέγιστη ένταση όταν :

$$\mu = \sqrt{\frac{N\Gamma}{R}} = \sqrt{\frac{126 \times 0,25}{4,5}} = 2,64$$

Γιά $\mu = 2$ θα έχουμε :

$$I = \frac{63 \times 1,8}{31,5 \times 0,25 + 4,5} = 9,1 \text{ A}$$

$$E = 63 \times 1,8 = 113 \text{ V}, \quad R_{\text{έσ}} = 7,9 \Omega$$

$$U = 113 - 9,1 \times 7,9 = 41 \text{ V.}$$

$$\text{Γιά } \mu = 3, \text{ θα έχουμε } I = \frac{42 \times 1,8}{21 \times 0,25 + 4,5} = 7,8 \text{ A.}$$

$E = 76 \text{ V}, R_{\text{έσ}} = 5,2 \Omega, U = 76 - 7,8 \times 5,2 = 35,5 \text{ V}$
λιγότερα, λοιπόν, στοιχεία άπ' όσα βρήκαμε πριν και τό ρεύμα και ή τάση είναι μικρότερα άπ' όσο χρειάζονται.

Γ.Γ.Γ.

Τό σημαντικότερο επιστημονικό γεγονός του θέρου του 1949 άπετέλεσαν οι άνακωνώσεις του Λουδοβίκου ντε Μπρολι στην Παρισινή Άκαδημία τών Έπιστημών. Ό διάσημος θεωρητικός τής Φυσικής σε τρεις συνεδριάσεις στις 18 και 25 Ίουλίου και στις 8 Αυγούστου εξέθεσε τις νέες άπόψεις του που θίγουν ένα μεγάλο θέμα τής επιστήμης του.

Ός γνωστόν, ένα άπό τα κυριότερα κεφάλαια τής σύγχρονης Φυσικής άναφέρεται στις σχέσεις μεταξύ ύλης και φωτός ή, για να έκφρασθούμε άκόμη πιο τεχνικά, στις έσωτερικές άλληλεπιδράσεις μεταξύ ύλης και άκτινοβολίας. Έάν μάλιστα προχωρήσουμε πιο πολύ στη γλώσσα του σύγχρονου «άτομισμού» θα μιλήσουμε για ήλεκτρόνια που είναι ή μορφή τών ήλεκτρισμένων ύλικών μορίων και έν σχέσει με τό φώς θα σκεφτούμε τα ήλεκτρομαγνητικά πεδία και τους «κόκκους φωτός» που ονομάζονται φωτόνια.

Οι ύπομονητικές μελέτες τών θεωρητικών του άτόμου κατέληγαν μέχρι σήμερα σε ένα άδιέξοδο. Οι μορφές τών έσωτερικών άλληλεπιδράσεων άπέδιδαν σε κάθε ήλεκτρισμένο μόριο «άπειρη ίδια ένέργεια» πράγμα που εκδήλως δέν άποτελεί φυσική δυνατότητα. Πολλές προσπάθειες είχαν καταβληθί για να εξαχθί ή Έπιστήμη άπό τό άδιέξοδο αυτό. Άλλες με μέθοδο καθαρά μαθηματική και άλλες με μέθοδο περισσότερο φυσική, μεταξύ τών όποιων καταλέγεται και ή ύπόθεση που διετύπωσε ό διάσημος Χάϊζενμπεργκ, ό περίφημος πατέρας τής άναιτιοκρατίας στη μικροφυσική.

Τή δυσκολία αυτή τής «άπειρης ένέργειας» έλυσε ό ντε Μπρολι με μέθοδο μικτή, μαθηματική και φυσική συγχρόνως. Και ή λύση του παρεμβάλλει επίσης τα βαρέα ήλεκτρόνια ή «μεσόνια» για τα όποια είχε γίνει τόσο πολύς λόγος τόν περασμένο χρόνο.

Ό μεγαλοφυής ιδρυτής τής κυματομηχανικής είχε άσοληθί με τό πρόβλημα σε μία πρώτη άναυσιωσή του στα 1935 και τελευταία στο συνέδριο Solvay τό Σεπτέμβριο του 1948. Άλλά τίποτα δέν είχε επτύχει άποφασιστικά και τό πρόβλημα έμενε άλυτο. Όστόσο οι συλλογισμοί στο μεταξύ διάστημα ώδήγησαν στην ώρίανση τής σκέψεως και έπέτρεψαν να υπερπηδηθούν τα εμπόδια και να δοθί ή λύση ή όποία έθεωρήθηκε ως σταθμός στην ίστορία τής Έπιστήμης.

Μία άπέραντη έργασία* κατατάξεως τών άστρων ανάλογα με τή λάμψη τους έχει έπιχειρηθί άπό πολλόν καιρό, αλλά ως βάσις συγκρίσεως είχαν ληφθί άστέρια μονάχα του βορείου ημισφαιρίου. Τα άστεροσκοπεία τών άλλων ημισφαιρίων δοκίμαζαν πολλά άπρόοπτα εξ αιτίας αυτού του γεγονότος και μία άνακατάταξις έθεωρήθη άναγκαία που άνελήφθη υπό τήν διεύθυνσιν του άστεροσκοπείου του Γκρήνουιτς. 75 χιλ. άστρα του λοιού ημισφαιρίου έξεταίζονται για τις συγκριτικές έργασίες. Του χρόνου έλπίζεται ότι τό άστεροσκοπείο τής Πρωτωρίας θα έχη τελειώσει τις έργασίες του και ή παραβολή με τα άποτελέσματα τών έργασιών του βορείου ημισφαιρίου θα γίνουν στο Καϊμπριτζ.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1						■					
2			■					■			
3						■					
4		■								■	
5					■			■			
6	■		■							■	■
7					■		■				
8		■									■
9					■						
10			■							■	
11						■					

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1.—'Οβίς—Κραυγή χαράς (Αιτ.)
- 2.—Δεύτερον συνθετικόν γνωστού "Ελληνοσ εϋθυ-
μογράφου—Προϊόν... της Πάουερ! —Θά πῶ...
(Αρχ.).
- 3.— Αίγμη (αιτ.) — 'Ο....Ζαχαριάδης (ἐνάρθρωσ).
- 4.—Οἱ ἀνά ὄρισμένα χρονικά διαστήματα (πληθ.).
- 5.—Κατάστασις ἀναπαύσεως (κλητ) — Γυναικεῖον
καϊδευτικὸν ὄνομα.
- 6.—Γάλλοσ ζωγράφοσ τῆσ ἀναγεννήσεωσ.
- 7.—Λεῖα ἀγρίων θηρίων—'Αγοραί.
- 8.—'Εθνη παρουσιαζόμενα ὑπὸ αὐτὴν τὴν ιδιότητα..
(κατ' ὄνομα καὶ μὴ χωριό)!
- 9.—'Αθλητικὸσ ὀργανισμὸσ—τέλοσ.
- 10.—'Αγγλοσ Συγγραφεὺσ— Κακὸ (Γαλλιστὶ)—Τὸ
εἶπαμε, τὸ ξαναεἶπαμε καὶ θὰ τὸ ξαναποῦμε ἂν
χρειασθῆ.
- 11.—Τὰ μὴ ἔχοντα προσδιορισμένην ἔννοιαν—Αι-
γυπτιακὴ θεότησ (ἐνάρθρωσ).

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1.—Περίοδοσ τοῦ εἰκοσιτετραώρου — Τηλεφωνικὸν
ἔξαρτημα.
- 2.—Μονὰσ νοῦ Στρατοῦ, ἀπ' τισ πιδ λεβέντικεσ...—
Πρόθεσισ—Σύνδεσμοσ.
- 3.—Πρέπει νὰ τὰ κρατᾶμε στοὺσ ἀτίθασουσ (γεν.
πλ.).—'Αλλοίμονο στὸ Στρατὸ πὸ θὰ τὸ ὑποστῆ.
- 4.—'Εργαλεῖα εἰρηνικότετα πὸ δυστυχῶσ ἐν συν-
δυσμῶ με κάποια ἄλλα ἔγιναν ἐφιαλτικά.

'Αλληλογραφία

Περιοδικὸν 'Ιπικιοῦ—Τεθωρακισμένον «KENT AY-
POΣ» Β.Σ.Τ. 902. Τεῦχοσ σασ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.
Περιμένομεν προηγούμενά σασ. Σᾶσ ἀποστείλαμεν ἰδικά
μασ.

—Περιοδικὸν «Σ ζ α π α ν ε ὺ σ Μ α κ ρ ο ν ἡ-
σου» Β.Σ.Τ. 902 β. Τεῦχοσ σασ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.
Περιμένομεν καὶ ἀπὸ σᾶσ, προηγούμενά σασ. Σᾶσ ἀπο-
στείλαμεν ἰδικά μασ.

—497 Τ.Δ. ΣΤΓ 913. — 'Ελήφθησαν αἱ 6 φωτογραφία
καὶ ἡ διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ τῆσ Μεραρχίασ σασ. Θά δη-
μοσιευθοῦν στὸ ἄλλο μασ φύλλον. Σᾶσ εὐχαριστοῦμεν.

—Κον Καλαμπόκη Κοραῆ 7 'Αθήνασ. Διὰ τὰσ ὀραίασ
σασ προσπαθείασ πρὸσ διάδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ μασ εἰσ
ἔξωστρατιωτικὸυσ κύκλουσ σᾶσ εὐχαριστοῦμεν θερμῶσ.
Εὐχόμεθα τὸ παράδειγμά σασ νὰ ἀκολουθήσουν καὶ οἱ
ἄλλοι φίλοι μασ.

—Κον Πανηγυράκη. Πρόεδρον Συλλόγου 'Υπαλλή-
λων Α.Ε.Τ.Ε. 'Αθήνασ. Διὰ τὰσ προσπαθείασ σασ πρὸσ
ἔγγραφην συνδρομητῶν εἰσ τὸ Περιοδικὸν μασ σᾶσ εὐ-
χαριστοῦμεν θερμῶσ.

—Κον Σέρβην (ἀντ)ορην Α.Ε.Τ.Ε. 'Αθήνασ. Διὰ τὴν
ἐπίτευξιν ἔγγραφῆσ 15 συνδρομητῶν εἰσ τὸ Περιοδικὸν
μασ σᾶσ εὐχαριστοῦμεν.

—Κον 'Ηλίαν 'Αθανασούλην — Δικηγόρον 'Εθνικὴν
Τράπεζαν τῆσ 'Ελλάδοσ 'Αγρίνιον. Περιμένομεν τὴν
συνεργασίαν σασ. Εὐχαριστοῦμεν.

—Κον Κον)νον Παπακόσταν 'Αγρίνιον. Διὰ τὰ κα-
λά σασ λόγια καὶ τὰσ προσπαθείασ σασ πρὸσ διάδοσιν
τοῦ Περιοδικοῦ μασ εἰσ τὴν Πόλιν σασ εὐχαριστοῦμεν.

—Εἰδ. Τμήμα 'Αστυκράτου Β. Σ. Τ. 902. 'Ελήφθη ἐπι-
ταγὴ σασ 37.000 δραμῶν. Σᾶσ εὐχαριστοῦμεο.

—490ΤΔ ΒΣΤ. 903. 'Ελήφθη ἐπιταγὴ σασ 52.000 δρχ. Σᾶσ
εὐχαριστοῦμεν. 491 Τ.Δ. 'Ελήφθη ἐπιταγὴ σασ 40.000 δρχ.
καὶ σᾶσ εὐχαριστοῦμεν.

—Δοξαγὸν Γιαννόπουλον Σ.Τ.Γ. 912 γ. 'Ελήφθη ἐπι-
ταγὴ σασ 20.000 δρχ. Εὐχαριστοῦμεν.

—'Ανθ)γὸν Πρωτολάτην Γερ. Σ.ΤΓ 912. 'Ελήφθη ἐπιτα-
γὴ σασ 20.000 δρχ. Εὐχαριστοῦμεν.

Τὸ ἐπόμενον τεῦχοσ μασ (ὑπ' ἀριθ. 6)
θὰ εἶναι με 24 σελίδασ, ἀφιερωμένον
εἰσ τὴν ἱστορικὴν ἐπέτειον τῆσ 28ησ
'Οκτωβρίου 1949, τὴν γνωστὴν πλέον
ὡσ ἐπέτειον τοῦ Ο Χ Ι.

5.—Αἴσθησισ (πληθ.)—Κι' ἄλλη αἴσθησισ (ἀνορθ.).

6.—Νῆσοσ τῆσ Μεσογείου (ἀνορθ.).

7.—Δὲν εἶναι ἄνισοσ—'Αν καὶ «Εὐγένιοσ» δὲν τῆσ
παραχωρεῖ τὴν θέσιν, πὸ ἐν τούτοισ τῆσ ὀφείλει!!

8.—'Αμερικανικὴ μεγάλη πόλισ.

9.—'Υδρόβια ἐρπετὰ (πλ.)—Νῆσοσ τοῦ Αἰγαίου.

10.—Θεά—Προσωπικὴ ἀντωνυμία—Λατινικὸν ἀριθ-
μητικὸν.

11.—'Ο κατὰ μονάδα αὐξανόμενοσ (ἀντιστρ.)—Στα-
μάτημα ὑπαρχούσεσ διαταγῆσ.

Γ. Α.

— Οί σοκολάτες

— Οί βάφλες

— Οί καραμέλλες

πού τρώτε στην Καντίνα

είναι του

ΠΑΥΛΙΔΟΥ

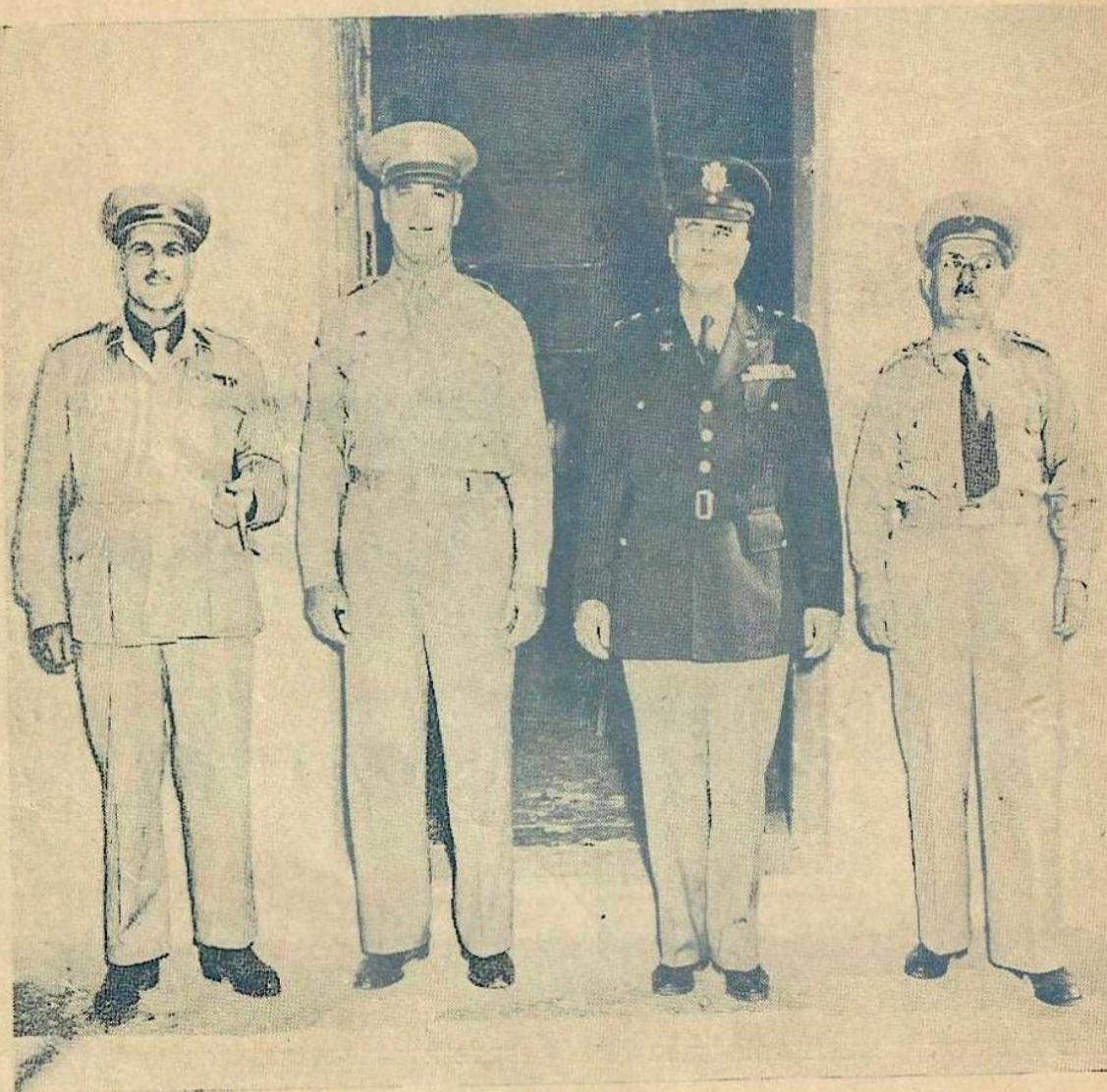
ΑΓΟΛΟΥ 59

Είδη μόνον έκλεκτά
και χωρίς πολλά λεπτά
βρίσκεται κατά κανόνα
Στό Κατάστημα

ΔΡΑΓΩΝΑ Α. Ε.

Στις 4 Ὀκτωβρίου ἐπισκέφθησαν τὸ Κ.Ε.Δ. οἱ Ἀμερικανοὶ στρατηγοὶ κ. κ. Βάν Φλίτ καὶ Γκρέϊγκ. Οἱ ἀνωτέρω συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ὅπλου μας στρατηγοῦ κ. Τσονάνα, τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Κ.Ε.Δ. Ταξίαρχου κ. Κοκκόλα, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ συνταγματάρχου κ. Καραβίτη καὶ ἄλλων ἀμερικανῶν στρατιωτικῶν, ἐπισκέφθησαν τὰς αἰθούσας διδασκαλίας, τὰ συνεργεῖα, τὸ Κ.Ψ.Ο. καὶ τὰ λοιπὰ τμήματα τοῦ Κ. Ε. Δ.

Ἐν τὴν ἀνωτέρω φωτογραφίαν εἰκονίζονται ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ Ταξίαρχος Κοκκόλας Σ. στρατηγὸς Βάν Φλίτ, στρατηγὸς Γκρέϊγκ καὶ στρατηγὸς Τσονάνας.